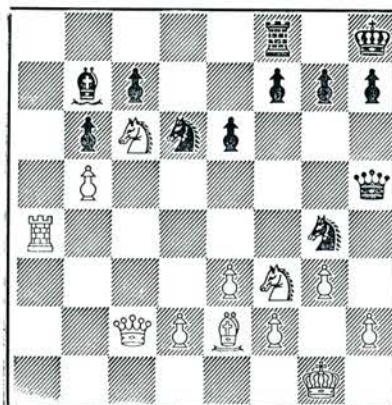

Tidskrift för

SCHACK

6

Årgång 80 • Augusti • 1974

Svart spelar 1. — Sxh2 men
förlorar efter...?

★

SM i Lund

★

OS i Nizza

★

Menorca

★

Tidskriftskommitté:

Ansvarig utgivare Fil. dr. Eric Uhlin, tel. 0303 - 102 51

Ekonomischef Arne Berggren, tel. 031 - 25 57 76

Redaktion Lars Göran Ribbeck, tel. 031 - 14 55 28

Ågare Sveriges Schackförbund

Prenumerationspris inom Europa kr. 31:—, utom Europa \$ 8:—

INNEHÅLL

SM 1974	161	Menorca	185
Kongressreferat	169	Partier	187
Wengholm juniormästare	171	Studier	193
Fonden för svenskt schack	174	SSKK	194
SSF:s kalender	174	Problem	195
FIDE-kongressen	175	Omslagsdiagrammet	196
OS i Nizza	177		

Manuskript och annonser till nästa nummer av TfS senast den 5/9 1974

BOKNYTT!

Averbach/Maizelis: Pawn endings	54:80
Soltis: White opening system with 1. P—Q4	17:10
Levy/Reuben: The chess scene	49:05
Keene: Aron Nimzowitsch 1886—1935/A reappraisal	63:10
Averbach: Lehrbuch der Schachendepiele, Band 1, 2:a uppl.	25:85
Averbach: Lehrbuch der Schachendepiele, Band 2, 2:a uppl.	25:85
Harding: Counter gambits	21:00
Weinreich: Partie-bulletin 1/74 Sizilianisch	12:40
" : Partie-bulletin 2/74 Spanisch + Schottisch	12:40
" : Partie-bulletin 5/74 Französisch + Caro-Kann	12:40
" : Partie-bulletin 6/74 Sizilianisch	12:40
Grahn: SM-bulletin LUND 1974, Sverigemästargruppens partier	12:75
Kasparjan: Shakmaty etjudi, Dominatsij, Band 2	11:70
Ben Larsen: Otte om Kongen (Turneringsboken fr MANILA 1973!)	17:75
Zeuthen: Wing-Benoni (Volga-gambit!) algebr. notation	

SCHACKPJÄSER

Schackpjäser, svensk tävlingsmodell, i kraftig kartongask	15:00
Schackpjäser som ovan, men med filt	20:00
Schackpjäser, internationell tävlingsmodell, typ Staunton, med filt och bly, handskuren springare, polerat, kungens höjd 83 mm	90:00

Skånes Schackförlag - The Chess House

Idrottsg. 20, 216 14 Malmö Studiestraede 24 DK-1455 Köbenhavn K
Ordertelefoner: 040/15 45 03 — 16 28 61 — 45 26 10 00945/114 62 91 (direkt)
Svenskt postgiro 63 19 45-3. Bankgiro 312—7958. Danskt postgiro 58715.
Norskt postgiro 9 92 45. Finskt postgiro 1121 19-5

SM 1974

Sju av våra starkaste spelare saknades i årets SM-grupp. Hela olympialaget samt Rolf Lekander var förhindrade. Blev då årets ett blekt mellanspel? Mellanspel ja. Blekt nej.

Först några enkla fakta.

Nio av fjolårets 16 tävlande deltog i år, därjämte de fyra gruppsegrarna i 1973 års mästartklassgrupper, segraren i det öppna mästerskapet samt av Cs uttagna Tom Wedberg och Kjell Krantz.

Genom kongressens beslut om rätt för hela olympialaget att delta i 1975 års SM reduceras antalet säkra platser från årets SM-grupp till tre. Det är inte så oräddvinst som det låter om man betänker, att många av deltagarna inte hade fått chansen att vara med i år, om de sju eller flertalet av dem ställt upp.

Det sades, att kampviljan i mellanskiktet skulle försvagas av vetskap om att man ändå inte skulle komma med nästa år. Turneringstabellen ger ett annat besked. I år spelades 46 remipartier mot 47 förra året och 51 år 1972. Tendensen att antalet remipartier minskar har hållit i sig mycket länge.

Jag påstod nyss, att turneringen inte var färglös och svag. Låt oss se hur det gick för dem som var med både 1973 och 1974. Felix Nordström blev fyra i fjolårets starkt besatta tävling med 8½ poäng, i år tog han 7. Hans Ek tog också 8½ i fjol, i år 8. Dan Hansson nådde 8 poäng 1973, nu fick han bara 6½. Ekenberg tog 7 poäng bägge åren och Ljungquist 6½. Fridh och Helmertz tog däremot en poäng mer i år än förra året och Ljungdahl förbättrade sitt resultat med ½ poäng. Den enda verkligt betydande förbättringen svarade Wahlbom för; han ökade sin poängskörd från 7½ till 10½ poäng. Men allt som allt ger dessa resultat inte alls något intryck av att det var så mycket lättare för de etablerade spelarna att nå toppresultat i elitskiktets frånvaro.

I stockholmspressen hade den unge, talangfulle Konstanty Kaiszauri utpekats som tävlingens favorit. Och nog fanns det skäl att med intresse följa denne färgstarke spelares framfart, sedan han år 1973 såsom förste spelare i svensk schackhistoria vunnit alla sina partier i en mästartklassgrupp spelad enligt nuvarande regler och därefter visat fortsatt utveckling. Men ödet är ofta ogünstigt mot favoriter. Ka-

isauri tog bara ½ poäng i de fyra första ronderna. Sedan kom en kraftig uppryckning med 5 poäng av 6 och man började undra, om han trots allt skulle blanda sig i toppstriden. Ett par nollor i elfte och tolfte ronderna stäckte förhoppningarna men 2½ av 3 i slutspurten räckte till delad fjärdeplats.

Hemmaspelarna Magnus Wahlbom, P-I Helmertz och Kjell Krantz, den sistnämnde av Cs inplacerad som siste man i startfältet, gjorde var på sitt sätt intressanta insatser. Wahlbom genomförde ensam turneringen utan nederlag. Trots att han ofta anlade partierna skarpt, väjde han flera gånger för riskabla men chansrika förställningar i mittspelet. Han visade dock stor säkerhet och fin förståelse för ställningarna och han kommer med all säkerhet att hävda sig väl också när årets olympier ställer upp igen.

Krantz spelade som alltid fantasirikt och till och med åttonde rondan med sådan framgång att han delade ledningen med Wahlbom. De sista sju partierna gav emellertid Krantz så dålig utdelning, att han till slut hamnade under 50-procentstrecket. Helmertz tog också 7 poäng, dock jämnare fördelade över rondtabellen. Han förlorade flera partier genom alltför djärvt spel men lyckades utmärkt med ett tidigt pjäsoffer mot Kaiszauri.

Tusenmannavinnaren Christer Niklasson, debutant i gruppen och överlägsen segrare i sin mästartgrupp i fjol, startade med två remier och tog sedan två vinster men förlorade i femte rondan mot för dagen briljant spelande Tom Wedberg, som här tog sin första helppoäng. I åttonde rondan förlorade Niklasson också mot Ekenberg och låg därmed 1½ poäng efter ledande Wahlbom och Krantz. Men nu började Niklasson en veritabel klappjakt på ledparet. Med fem vinster och två remier på de sju sista ronderna hämtade han in Wahlboms försprång, Krantz var då sedan länge passerad.

En intressant bekantskap var trean Leif Fredriksson, även han debutant, med endast tre remipartier och mängder av spännande och innehållsrika partier. I Fredriksson har Värmland fått sitt största schacklöfte på många goda dagar.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	Poäng	Placering
1. C. Niklasson	—	1/2	1/2	0	1	1	1	0	1/2	1	1	1	1/2	1	1	1/2	10 1/2	1—2
2. M. Wahlbom	1/2	—	1	1	1/2	1/2	1	1/2	1	1/2	1	1/2	1	1/2	1/2	1/2	10 1/2	1—2
3. L. Fredriksson	1/2	0	—	1	0	1	1	1/2	1	1/2	1	1	0	0	1	1/2	9	3
4. T. Wedberg	1	0	0	—	1/2	1/2	0	1	1/2	1	1/2	0	1/2	1/2	1	1	8	4—6
5. K. Kaiszauri	0	1/2	1	1/2	—	1/2	1/2	1	0	1	0	1	0	1	0	1	8	4—6
6. H. Ek	0	1/2	0	1/2	1/2	—	1	1/2	1	1	1/2	0	1/2	1	1/2	1/2	8	4—6
7. A. Fridh	0	0	0	1	1/2	0	—	0	1/2	1/2	1/2	1	1	1	1	1/2	7 1/2	7
8. B. Ekenberg	1	1/2	1/2	0	0	1/2	1	—	1/2	1/2	1/2	0	0	1	0	1	7	8—11
9. P.-I. Helmertz	1/2	0	0	1/2	1	0	1/2	1/2	—	0	1	1/2	1	0	1/2	1	7	8—11
10. K. Krantz	0	1/2	1/2	0	0	0	1/2	1/2	1	—	1	0	1/2	1/2	1	1	7	8—11
11. F. Nordström	0	0	0	1/2	1	1/2	1/2	1/2	0	0	—	1	1	0	1	1	7	8—11
12. D. Hansson	0	1/2	0	1	0	1	0	1	1/2	1	0	—	1/2	1/2	1/2	0	6 1/2	12—13
13. L. Ljungqvist	1/2	0	1	1/2	1	1/2	0	1	0	1/2	0	1/2	—	1/2	0	1/2	6 1/2	12—13
14. G. Dahlin	0	1/2	1	1/2	0	0	0	0	1	1/2	1	1/2	—	0	1/2	6	14—15	
15. J. Ljungdahl	0	1/2	0	0	1	1/2	0	1	1/2	0	0	1/2	1	1	—	0	6	14—15
16. P. Karlsson	1/2	1/2	1/2	0	0	1/2	1/2	0	0	0	0	1	1/2	1/2	1	—	5 1/2	16

Fjärde platsen delades av Kaiszauri, Wedberg och Ek. Tom Wedberg är en oförvägen angreppsspelare, som inte väjer för att gå utanför teorin i spelöppningen. Det blir ofta glanspartier, men det måste vara svårt att vinna turneringar med en sådan spelstil. Ek gjorde ungefär vad man kunde vänta; tre nollor har blivit standard de senaste åren medan antalet vinster varierat från tre 1972 och fem 1973 till fyra i år.

Anton Fridh, slitstark som alltid och lika svårspelad och lika fyndig i svåra ställningar, blev ensam på 50 %.

Fyra man slutade på 7 poäng. Om Krantz och Helmertz har redan något sagts. Ekenberg började mediokert med 3 poäng av 7, tog två raka i mellan-söndagens dubbelrond men tröttnade uppenbarligen mot slutet. Felix Nordström spelade påtagligt osäkert och klart sämre än han brukar.

Dan Hansson och Lennart Ljungquist spelade också ojämnt och nådde överraskande bara 6 1/2 poäng. Ljungdahl och Dahlin, den senare säker segrare i öppna mästerskapet och betraktad som en av Göteborgs mest lovade yngre spelare, fick nöja sig med 6. Peter Karlsson tog 5 1/2 poäng, han tröttnade påtagligt och tog inte mer än 1/2 poäng sammanlagt under de fem sista ronderna.

Årets SM går väl inte till historien som något av de mest lysande. Men partiavdelningen torde ge besked om att intressant schack kan spelas här i landet även i olympialagets frånvaro. Särspellet i höst mellan Wahlbom och Niklasson avvaktas med intresse. Trots Niklassons fina spurt håller vi Wahlbom som knapp favorit.

SM-gruppens segrare Christer Niklasson och Magnus Wahlbom.

Solveig Haraldsson.

I juniorklassens förgrupper förekom emellertid en "fullpoängare", nämligen fjortonårige Bengt Svensson, SK Kamraterna Göteborg.

Nästa års SM-grupp kommer att bjuda på "erfarenhet och förnyelse" som det stod på en politisk affisch härom året. Av 1974 års sex grupp-segrare i mästar-klassen är en fortfarande junior (Schüssler) och två nätt och jämnt över junioråldern. De äldsta gruppsegrarna har nått den aktningvärda åldern 26 år! Svenskt schack kan med tillförsikt se fram mot det annalkande tredje årtusendet.

Säkraste segrare i mästar-klassen var Gert Svensson i grupp 6, som redan två ronder från slutet hade sitt på det torra och därför kunde nöja sig med ett par lugna remipartier efter att tidigare verkligen inte ha väjt för komplikationer.

Lars Falk i femte gruppen är en suverän tekniker men tar ibland för stora risker i partiernas tidiga skeden, vilket tvingar honom att då och då spela på den farliga remigränsen. Det där kan ju förstås vara taktik också.

Harry Schüssler var redan för flera år sedan en farlig motståndare, vilket den som skriver dessa rader fick erfaras i en allsvensk match. Den nu sjuttonårige mästaren har utvecklat oerhört snabbt och bör till nästa år ha nått en spelstyrka som gör honom farlig för vem som helst i SM-gruppen.

Bo Bengtsson, Lars-Åke Schneider och Roland Ekström håller ungefär samma spelstandard som mittskiktet i SM-gruppen och har alla chanser att hålla sig kvar där efter debuten 1975.

I första klassen går 18 gruppsegrare och dessutom en spelare med 80 vinstprocent upp till mästar-klassen. Om man till detta lägger sanktionerade turneringar och dubbla andraplacingar inom fyra år, kommer väl mästar-klassen att under året öka med minst 25 och kanske 30 spelare. 20 spelare flyttades ned från mästar-klassen, så en ökning inom denna klass pågår fortfarande trots de stränga nedflyttningsreglerna.

Klass II såg 61 gruppsegrare och en hel del uppflyttningar till klass I genom 80-procentregeln och bestämmelsen om uppflyttning genom dubbla andraplacingar inom fyra år. Lägg här till de 20 som gått ner från mästar-klassen, så får vi ett tillskott på ca 100 spelare i första klassen medan antalet nedflyttade från denna klass inskränkte sig till 45. Inte heller i första klassen har man således lyckats uppnå balans.

Något för Cs arbetsgrupp att fundera på.

Det brukar merendels förekomma att någon spelare i första eller andra klass tar full poäng. Så blev det inte i år. I klass I tog B Adler i SASS och Sune Hjort i SK -72 8 poäng av 9. I klass II tog L G Malmgren (MAS), Sture Gustavsson (Lerums SK), K Peterson (SS Gambit) och E Olin (Danderyds SK) 8 1/2 poäng av 9 möjliga samt O Hartzell (Farsta SK), B Persson och L Höllfors (båda Österlens SK) 7 1/2 poäng av 8.

I titelförsvaren Jolanta Dahlins frånvaro hade vår mesta sverigemästarinna Solveig Haraldsson inga svårigheter att lägga ytterligare en SM-titel till sina många föregående. Ingrid Svensson blev lika programligt tvåa.

Siv Bengtsson.

Flickornas tävling blev en ren landsortsupp-görelse. Inte en enda deltagare från K Hufvudstaden och ingen från Göteborg eller Malmö heller för den delen. Siv Bengtsson vann klart och hade liksom tvåan Wetterling säkert klarat sig hyggligt också bland de fullvuxna flickorna.

Några damer startade i andra klass, vilket enligt deras egen utsago gav god träning. Till

nästa år överväger man att förlägga spelet i dam- och flickklasserna till första spelveckan för att ge damerna samma chans som juniorerna att spela hela SM-perioden.

★

I oldboysklassen gick Gösta Berg ut med ryslig fart och slog till en början alla som kom i hans väg. Slutet blev dock inte början lik utan Karl Y Johannesson, som Gösta Berg besegrat, och Harald Weimo segade sig förbi. Karl Yngve tappade utom förlusten mot Berg bara 1/2 poäng och det var i sista rondan mot Weimo.

Karl Y Johannesson.

★

Blixtturneringen anordnades som LASK:s årligen återkommande Frans G Bengtssons minnesturnering med höga penningpriser. Tävlingen vanns av Bengt Hammar och av LASK, den senare i egenskap av arrangör. Genomförandet av denna stora blixtturnering var en organisatorisk triumf, den största i SM-Lund 1974.

Ernst Åhman

MÅSTARKLASSEN

Grupp 1

1. Bo Bengtsson, Solna SS 8 poäng, 2. H Friberg, SK Kamraterna Trollhättan 7 1/2, 3. Roland Thapper, LASK 6 1/2, 4. C-J Ribbegen, Nässjö SK, 5. Lars Abramsson, SK Rockaden Stockholm 5 1/2, 6. Sture Johansson, Uppsala ASK 5, 7-8 L Hedlund, Wasa SK och Karl-Erik Bodin, Malmbergets SK 4 1/2, 9. Hubert Johansson, Kristallens SK 3 1/2, 10. O W Johansson, Delectus SS 3, 11. Ove Alfrédsson, SS Manhem 1.

Grupp 2

1. Lars-Åke Schneider, Jönköpings SS 9, 2. Lars Karlsson, Vällingby SS 8, 3. Bo Eriksson Korpilombola ASSK 7 1/2, 4-6. Ulf Korman, LASK, Nils Thörnblom, Hägerstens SK och D Olofsson, SK Rockaden Sthlm 6. 7-8. Chr Bergström, Solna SS och Curt Johansson, Örebro SS 5, 9. K Josefsson, Uppsala ASK 4 1/2, 10. Ulf Ekenberg, Helsingborgs SS 3 1/2, 11. Tom Carnstam, LASK 3, 12. Johnny Becker, Uppsala ASS 2 1/2.

Grupp 3

1. Harry Schüssler, Limhamns SK 7 1/2, 2-3. Bengt Hammar, SS Allians Skänninge och P Ekelund, LASK 6 1/2, 4-5. Åke Westin, Hässleholms SK och Sture Nyman, Stockholms Södra SS 5 1/2, 6-8. E Marklund, Ronneby SK, Bertil Westin, SS Manhem och M Sjöberg, SK Rockaden Sthlm 4 1/2, 9. Åke Sandklev, Perstorps SS 4, 10. P O Hesselborn, Wasa SK 3 1/2, 11. Assar Bergdahl, Kristianstads SK 2 1/2.

Grupp 4

1. Roland Ekström, SK Rockaden Sthlm 8, 2. Ingemar Schütz, SS Allians Skänninge 7, 3. Bengt Andersson, Falköpings SS 6 1/2, 4. Åke Carlsson, Lundby SS 6, 5-6. Gunnar Johansson, SS Manhem och Elias Larsson, Vällingby SS 5 1/2, 7-9. I Carlsson, Linköpings ASS, G Carlsson, Helsingborgs SS och R Jansson, Fagersta SS 5, 10. Lars Grahn, Limhamns SK 4 1/2, 11-12. Åke Boman, SK Kamraterna Trollhättan och Lenart Jönsson, LASK 4.

Grupp 5

1. Lars Falk, SS Manhem 8, 2. Ulf Svensson, SS Allians Skänninge 7 1/2, 3-4. C Carlesson, Wasa SK och S Ivarsson, Åstorps SS 7, 5. Göran Rörvall, Uppsala SS 6, 6-7. Allan Nilsson, MAS och J Ivarsson Uppsala ASK 5 1/2, 8. B Pettersson, Linköpings ASS 5, 9. G Hedin, Farsta SK 4 1/2, 10. K Wedin, SK Rockaden Sthlm 4, 11. G Törnered, LASK 3 1/2, 12. Karl Otto Asphem, Lundby SS 2 1/2.

Grupp 6

1. Gert Svensson, SS Allians Skänninge 9, 2. Ernst Åhman, SS Manhem 7 1/2, 3-4. Arne Burehäll, Stockholms Södra SS och Ulf Nyberg, SK Kamraterna Göteborg 6 1/2, 5-7. Olle Persson, MAS, Peter Östberg, LASK och Lenart Roxendal, Jönköpings SS 6, 8. Bo Kyhle, SK Rockaden Sthlm 5 1/2, 9. Lennart Johansson, Linköpings ASS 4, 10-12. Hans Stenbrink, Alfta SK, Peter Carlsten, Vällingby SS och Jan Bengtsson, Åstorps SS 3.

FÖRSTA KLASSEN

Grupp 1

1. B Hayes, Uppsala ASS 5 1/2, 2-3. S Söderlund, Falu SK och I Norbeck, Uppvidinge SK 5 1/2, 4. A Lundqvist, SK 33 5.

Grupp 2

1. P-O Höllfors, Österlens SK 6 1/2, 2. E Kjellberg, Kneippbadens SK 6. 3. U Nävert, Lundby SS 5 1/2, 4. V Koski, Lidköpings SS 5.

Grupp 3

1. L Didriksson, SS Allians Skänninge 6 1/2, 2. A Nyberg, Lidköpings SS 6, 3-4. L Andersson, Lönsboda SK och A Österberg, Karlstads ASS 5.

Grupp 4

1. L Örnmarker, SK Rockaden Sthlm 6 1/2, 2. L Blomström, Karlskoga SK 6 1/2, 3. L-Å Norlander, Lunds SK 6, 4. B Melander, SK Kramm 5 1/2.

Grupp 5

1. C Ödberg, Uppsala ASS 7, 2. G Almroth, Uddebo SK 6 1/2, 3-4. Ö Svensson, Rödeby SK och M Unander, Sollefteå SK 6.

Grupp 6

1. U Lögdahl, Eskilstuna SK 7 1/2, 2. T Lindfors Kristallens SK 7, 3. G Ohlsson, Markaryds SK 5 1/2, 4. T Löfström, Skövde SS 5.

Grupp 7

1. A Jägare, Eskilstuna SK 7, 2. J Blanksvärd, Köpings SS 6, 3. T Therkelson, Limhamns SK 5 1/2, 4. L Frykberg, SK -72 5.

Grupp 8

1. A Larsson, SS Allians Skänninge 7, 2-3. J Runnby, Lundby SS och O Svensson, Kristallens SK 6, 4. G Gustafsson, Emmaboda SS 5 1/2.

Grupp 9

1. Tom Borvander, Lundby SS 6 1/2, 2. I Larsson, Gävle Schackallians 6, 3-4. I. Pettersson, Knivsta SK och S Johansson, Nyköpings ASK 5.

Grupp 10

1. E Bring, SASS 6 1/2, 2. J Hedberg, Skellefteå SK 6 1/2, 3-4 L-Å Gustafsson, Uppsala ASK och G Grandin, Rånäs SK 5.

Grupp 11

1. B Adler, SASS 8, 2. Å. Lundequist, Kristallens SK 6, 3-4. A Isaxon, Uppvidinge SK och R Brännström, Skellefteå SK 5.

Grupp 12

1. T Jäderberg, Schack-27 Kamraterna 6 1/2, 2. J Svenningsson, Uddebo SK 6 1/2, 3. I Johansson, Bräkne-Hoby SS 6, 4. P O Gromark, SK Kamraterna Trollhättan 5 1/2.

Grupp 13

1. L-E Persson, Domsjö SK 6 1/2, 2. B Andersson, Torsfors SK 6, 3. Lennart Larsson, Lerums SK 5 1/2, 4. Lennart Schneider, Jönköpings SS 5.

Grupp 14

1. P Wahlund, Uppsala ASS 5 1/2, 2. Sixten Cederlind, Karlskoga SK 5 1/2, 3-4. B Frithiof, SK Fenix och L W Lundqvist, SASS 5.

Grupp 15

1. H Wademark, Hultsfreds SK 7, 2. N Blazic, Olofströms SK 6 1/2 (80 %), 3. P-O Lindström, Uppsala ASK 6, 4. K Gustavsson, Växjö SK 5.

Grupp 16

1. Sune Hjort, SK -72 8, 2. A Wallenberg, Lokstationens IK 6, 3. H Dolata, Linköpings ASS 5 1/2, 4. L Eszik, Gävle Schackallians 5.

Grupp 17

1. K-Å Andersson, Vällingby SS 7, 2. J-O Lind, Örebro SS 7, 3. B Gustavsson, Landskrona SK 6, 4. S Bernhardsson, LASK 5.

Grupp 18

1. A Qwint, LASK 6 1/2, 2. B Eskilsson, Jönköpings SS 6 1/2, 3. T Carlsson, Hultsfreds SK 6, 4. G Fagerström, Wasa SK 5 1/2.

★

ANDRA KLASSEN

Grupp 1

1. L-G Malmgren, MAS 8 1/2, 2. L Vamling, Falkenberg SK 7 1/2, 3. K Jägerflod, SS Manhem 6 1/2, 4. C-O Wiman, Majornas SS 5 1/2.

Grupp 2

1. R Rasmusson, Lunds SK 7, 2. J Westlund, Hofors SK 7, 3. L Persson, Haninge SS 6, 4. A Callh, Kungsbacka SK 5 1/2.

Grupp 3

1. S Andrén, Gävle Schackallians 6 1/2, 2. G Plato, Hässleholms SK 6 1/2, 3. M Kujanpää, Lundby SS 6, 4. L Lindén, SS Manhem 5 1/2.

Grupp 4

1. P Lacko, Norrköping 8, 2. K U Larsson, Lerums SK 6^{1/2}, 3-4. G Å Nilsson, Ljungby SK och M Eriksson, Oppmanna-Vånga SK 5^{1/2}.

Grupp 5

1. O Johansson, Malungs SK 7, 2. B Jonsson, SK Rockaden Örnsköldsvik 6^{1/2}, 3-4. L Levander, Kvidinge SS och S Kärrman, Lerums SK 6.

Grupp 6

1. T Börjesson, Lerums SK 7^{1/2}, 2. U Lundgren, Rödeby SK 7, 3. M Wingborg, Falu SK 6, 4. J Hargesson, Hässelby SK 4.

Grupp 7

1. S Gustavsson, Lerums SK 8^{1/2}, 2. S Klämberg, Kungsbacka SK 6^{1/2}, 3. B Jonsson, Olofströms SK 6, 4. K Häggvik, Västerås ÖSK 5^{1/2}.

Grupp 8

1. S Å Kronberg, Vegeholms SK 7^{1/2}, 2. S Sundås, Ronneby SK 7, 3. H Eriksson, Skellefteå SK 6^{1/2}, 4. C-Å Bergström, Helsingborgs SS 5^{1/2}.

Grupp 9

1. M Melander, Jönköpings SS 6^{1/2}, 2-3. I Bengtsson, Helsingborgs SS och B Ytterfält, SS Gambit Norrtälje 6^{1/2}, 4. N Jönsson, Glimåkra SK 5.

Grupp 10

1. T Andersson, Nässjö SK 7^{1/2}, 2. O Almqvist, Västerviks ASK 6^{1/2}, 3. L Andersson, Varbergs SK 6, 4. E Hultgren, SK Rockaden Sthlm 5^{1/2}.

Grupp 11

1. E Grönberg, Luleå SK 6, 2-3. E Jonsson, Söderhamns SS och U Gabrielsson, Hässelholms SK 5^{1/2}, 4. K W Andersson, Njudungs SK 4^{1/2}.

Grupp 12

1. G Claesson, Jönköpings SS 6^{1/2}, 2-4. H Pohtmaa, SK Fenix, B Karlsson, Laxå SK och H Rönnqvist, Söderhamns SS 5^{1/2}.

Grupp 13

1. E Böck, Sollefteå SS 8, 2. C Hult, Växjö SK 7^{1/2} (80 %), 3. S Sjögren, Örebro SS 6, 4. A Johansson, Osby SK 5.

Grupp 14

1. G Hjort, SK -72 7^{1/2}, 2. M Jonasson, Växjö SK 6^{1/2}, 3. B Gustavsson, Sollentuna SK 5^{1/2}, 4. T Glimbrandt, Domsjö SK 5.

Grupp 15

1. T Blixth, Ystads SS 7^{1/2}, 2. A Larsson, SJ Enesste 6^{1/2}, 3. S Dillén, Häverödals SK 6, 4. N Jansson, Linde SK 5^{1/2}.

Grupp 16

1. Å Karlsson, Katrineholms SK 7^{1/2}, 2. I Storm, Vara SS 6^{1/2}, 3. B Andersson, K-H Allians 5, 4. S Andersson, Jönköpings SS 4^{1/2}.

Grupp 17

1. G Södergren, Schack 08 Norrköping 7^{1/2}, 2. L Friberg, SK Kamraterna Trollhättan 7^{1/2} (80 %), 3-4. M Kragljoc, Västerås SK och J Uhlin, Majornas SS 5.

Grupp 18

1. I Lindh, Oskarshamns SS 6^{1/2}, 2. M Svenning, Karlstads ASS 6^{1/2}, 3. P O Elfström, Upplands Väsby SS 6, 4. P Andersson, SK Rockaden Umeå 5^{1/2}.

Grupp 19

1. H Tverin, Torshälla finska förening 7, 2. T Welin, Täby SK 6, 3-4. L Eriksson, Sala SK och C Berlöf, Västerås Ösk 5.

Grupp 20

1. L Högselius, Täby SK 7, 2. C Nilsson, LASK 7, 3. N Andreasson, Lundby SS 6^{1/2}, 4. H Bergsten, Eksjö SK 6.

Grupp 21

1. G Wallgren, Domsjö SK 8, 2. M Friend, SK Kamraterna Göteborg 7^{1/2} (80 %), 3-4. Å Ohlin, SK Fenix och J Lestander, AGA-schack Helsingborg 6.

Grupp 22

1. Wiman, Uddevalla SS 5^{1/2}, 2-3. B Hellström, SK Rockaden Örnsköldsvik och N E Denholm, Wasa SK 5^{1/2}, 4. H Zolitis, Hägerstens SK 5.

Grupp 23

1. K Gramer, Farsta SK 7, 2. S Egetorp, Eslövs SK 5^{1/2}, 3. A Svensson, Tanums SS 5, 4. R Eriksson, Nynäshamns SK 4^{1/2}.

Grupp 24

1. O Hartzell, Farsta SK 7^{1/2}, 2. P Silins, SK Rockaden Sthlm 6, 3. B Jansson, Skövde SS 5^{1/2}, 4. S Karlmark, Stockholms SS 4.

Grupp 25

1. J O Forsberg, SK Kamraterna Trollhättan 7^{1/2}, 2. J Wahlberg, Farsta SK 7^{1/2} (80 %), 3. C-H Brorsson, Örebro SS 6, 4. S Degerfeldt, SS Manhem 5^{1/2}.

Grupp 26

1. A Wahlstedt, Hägerstens SK 7^{1/2}, 2. B Lindberg, SK Kamraterna Linköping 7, 3. C Olesen, Ystads SS 6^{1/2}, 4. G Larsson, SK Rockaden Sthlm 6.

Grupp 27

1. L Gunnarsson, Kristallens SK 6^{1/2}, 2-3. G Svengren, SASS och I Eriksson, Gusums SK 6^{1/2}, 4. H Stern, Hässelby SK 5.

Grupp 28

1. G Henestål, SK Kamraterna Linköping 7, 2. S-E Malmqvist, Jakobsbergs SS 6^{1/2}, 3-4. T Lindström, Finspångs SK och S Bodin, Kristallens SK 6.

Grupp 29

1. R Ljungberg, Wasa SK 7^{1/2}, 2. B Pettersson, Linköpings ASS 7, 3. P Sandberg, Kristallens SK 6^{1/2}, 4. S Gutén, Borlänge SK 5^{1/2}.

Grupp 30

1. D Cramling, SK Passant 7, 2. B Candefors, Haninge SS 7, 3. B Bosth, SK Rockaden Sthlm 6^{1/2}, 4. S Johansson, Motala SS 5^{1/2}.

Grupp 31

1. H Å Cederlund, Kneippbadens SK 7^{1/2}, 2. B Bergström, Vällingby SS 6^{1/2}, 3. K Fahlström, Västerviks ASK 6, 4. J Isefalk, SK Kamraterna Göteborg 5^{1/2}.

Grupp 32

1. G Flisberg, SS Manhem 7^{1/2}, 2-3. M Broberg, Linköpings ASS och A. Hedin, Hägerstens SK 7^{1/2} (80 %), 4. U Johansson, Västerviks ASK 5^{1/2}.

Grupp 33

1. B Åkerblom, Vänersborgs SS 8, 2. D Pettersson, Linköpings ASS 6^{1/2}, 3. R Calesson, Värnamo SS 6, 4. H Hjalmarsson, SK Kamraterna Göteborg 5^{1/2}.

Grupp 34

1. H Liljeberg, Finspångs SK 7, 2. R Axelson, Oskarshamns SS 6^{1/2}, 3. B Eklind, Vällingby SS 5^{1/2}, 4. R Schreuder, Wasa SK 5.

Grupp 35

1. T Hansson, Skromberga ASS 7, 2-3. M Hedlund, Finspångs SK och A Brännefors, Wasa SK 6, 4. R Isaksson, Österlens SK 5^{1/2}.

Grupp 36

1. H Svedbark, Täby SK, 2. M Lindhe, Halmstads SS 7^{1/2} (80 %), 3-4. E Lindberg, SK Kamraterna Linköping och J Berglind, SK Enskedebyen.

Grupp 37

1. H Rak, Uppsala ASS 7^{1/2}, 2. B Quarfordt, Norrköpings SS 7^{1/2} (80 %), 3. A Henriksson, SK -72 5^{1/2}, 4. G Johansson, Vara SS 5.

Grupp 38

1. U Bäckman, LASK 8, 2-3. L Ringqvist, Schack 08 och G Welander, Danderyds SK 6^{1/2}, 4. A Berndtsson, Uppsala ASS 5^{1/2}.

Grupp 39

1. B Sandström, LASK 6^{1/2}, 2-3. R Rohdin, Skövde SS och R Hägg, Halmstads SS 6, 4. T Sandström, Uppsala ASS 4^{1/2}.

Grupp 40

1. T Johansson, Clemensnäs SK 6, 2. M Bergström, Limhamns SK 5^{1/2}, 3-4. S Martinsson, SK Enskedebyen och E Nordh, Solna SS 4^{1/2}.

Grupp 41

1. U Elofsson, SK Kamraterna Göteborg 7, 2. L Ström, Västerås ÖSK 6, 3. K Landgren, MAS 5^{1/2}, 4. P G Jönsson, Skromberga ASS 5.

Grupp 42

1. C M Björk, Höganäs SK 7^{1/2}, 2. H Lennestad, SS Manhem 7^{1/2} (80 %), 3. H Kamsten, MAS 6^{1/2}, 4. T Wernersson, Felingsbro SK 6.

Grupp 43

1. P O Hallgren, Forshaga SK 7, 2. L Elwing, Helsingborgs ASK 6^{1/2}, 3. L Lindberg, Malmbergets SK 6, 4. A Olovsson, Västerås ÖSK 5^{1/2}.

Grupp 44

1. I Johansson, Schack 08 6^{1/2}, 2-3. G Fors, Ystads SS och E Forsgren, Ovalsiljans SS 6, 4. G Fredriksson, Kristallens SK 5.

Grupp 45

1. K Peterson, SS Gambit 8^{1/2}, 2. B Ohlsson, Österlens SK 7^{1/2} (80 %), 3-4. S Eriksson, Kristallens SK och L Å Hedlund, Ovalsiljans SS 6.

Grupp 46

1. K Sandéhn, Kymbo SK 7^{1/2}, 2-3. P Magnusson, Sunne SS och F Blomqvist, Kyrkhults SK 6, 4. E B Persson, MAS 5^{1/2}.

Grupp 47

1. A Ebenfelt, Falköpings SS 7, 2. S Norlander, SK Kamraterna Göteborg 6^{1/2}, 3-4. R Kirppo, Limhamns SK och P Ryman, Linköpings ASS 6.

Grupp 48

1. M Carlsson, Linköpings ASS 5^{1/2}, 2—3. T. Nygren, Vällingby SS och P G Larsson, Fristads SK 5^{1/2}, 4. K Ahnlund, Danderyds SS 4.

Grupp 49

1. K G Svensson, Alliansen Sthlm 6, 2. J A Carltoft, Vällingby SS 6, 3—4 T Eriksson, Borlänge SK och B Eidmark, LASK 5^{1/2}.

Grupp 50

1. M Landgren, LASK 7, 2. L Johansson, Vällingby SS 6^{1/2}, 3. S Bergman, Botkyrka SS 5^{1/2}, 4. S Berntsson, Solhedens SK 5.

Grupp 51

1. G Herrman, Lundby SS 7, 2. I Ekelund, SK Rockaden Sthlm 7, 3—4 J Ingves, Kalmar SK och T Flodmark, Vällingby SS 5^{1/2}.

Grupp 52

1. P Karlsson, SASS 7^{1/2}, 2. O Karlsson, Lesbo SK 7^{1/2} (80 %), 3. R Karlsson, LASK 7, 4. O Tall, Limhamns SK 6.

Grupp 53

1. A Petersson, SK Vi-Mo 8, 2—3. L Strandberg, LASK och I Berg, Brömsebro/Jämshö SK 6^{1/2}, 4. B Jäderberg, SASS 5^{1/2}.

Grupp 54

1. A Rydeman, Växjö SK 7, 2. S Bäckelin, Farsta SK 6, 3. L Månsson, Lunds SK 5^{1/2}, 4. L Andersson, Finspångs SS 5.

Grupp 55

1. E Oliv, Danderyds SK 8^{1/2}, 2—4. G Svenn, SK Kamraterna Göteborg, L-E Wiik, SK Kramm och L Krook, Sollentuna SK 5^{1/2}.

Grupp 56

1. K Persson, Landskrona SK 7, 2. A Jakobson, Kirsebergs SK 6^{1/2} (80 %), 3. T Braathen, Vällingby SS 5^{1/2}, 4. P Nilsson, Arlövs SK 4.

Grupp 57

1. B Wrighed, Osby SK 7^{1/2}, 2. G Lundell, Stockholms Södra SS 6, 3. H Andersson, SK Kamraterna Trollhättan 5^{1/2}, 4. O Appelblom, Vällingby SS 5.

Grupp 58

1. P Lord, Åtvidabergs SK 7^{1/2}, 2. A Löfling, Uppsala ASS 6^{1/2}, 3—4. K Lorenz, Täby SK och B O Andersson, Lerums SK.

Grupp 59

1. B Persson, Österlens SK 7^{1/2}, 2—3 A Sahl, Lundby SS och J Starck, Bollnäs SS 6, 4. R Latvala, Munkfors ASS 4.

Grupp 60

1. L Höllfors, Österlens SK 7^{1/2}, 2. G Östman, Munkfors ASS 6^{1/2}, 2. A Lindhult, Göteborgs SS 5^{1/2}, 4. B Elgån, Emmaboda SS 5.

Grupp 61

1. G Johansson, Lundby SS 6, 2. B Lundberg, Munkfors ASS 6 (80 %), 3—4. O Alsér, Fritsla SS och S Johansson, Västerås ÖSK 4^{1/2}.

DAMKLASSEN

1. Solveig Haraldsson, SS Allians Skänninge 7^{1/2}, 2. Ingrid Svensson, Stockholms SS 6^{1/2}, 3. Florence Assmundsen, SASS 5^{1/2}, 4. E Johansson, Alingsås SK 4^{1/2}, 5—6. C Svan-
tesson, Vara SS och K Bryntse, LASK, 3^{1/2}, 7. Kerstin Johansson, Clemensnäs SK 3, 8. Vera Persson, SK Enskedebjäsen 2, 9. I Palmqvist, SK Kamraterna Göteborg 0.

FLICKKLASSEN

1. S Bengtsson, Vara SS 8, 2. Y Wetterling, Växjö SK 7, 3. J Miklås, Degerfors SS 6, 4—5. Y Lindoff, Rödeby SK och R M Nilsson, Arboga SK 5^{1/2}, 6—7. Lena Bylund, SK Rockaden Örnsköldsvik och I Malmén, Rödeby SK 4, 8. B Andersson, Falköpings SS 3^{1/2}, 9. M Karlsson, Laxå SK 1, 10. C Karlsson, Laxå 1/2.

OLDBOYSKLASSEN

1. Karl Y Johannesson, SS Manhem 7^{1/2}, 2. Harald Weimo, SK Fenix 7, 3. Gösta Berg, Östersunds SS 6^{1/2}, 4. E Andersson, Mörrums Sk 6. 5—10. K E Gannholm, Burs SK, I Jansson, Västerås ASK, G Lenning, Schack 27 Kamraterna, Nils Valentín, Skärblacka SK och G Dahlin, Härnösands SS 5^{1/2}.

KONGRESSBLIXTEN

Frans G Bengtssons minnesturnering

1. Bengt Hammar, SS Allians Skänninge, 2—3. Harry Schüssler, Limhamns SK och Rolf Martens, LASK 15^{1/2}, 4—8. Per-Inge Helmertz, LASK, Bengt Svensson, SK Kamraterna Göteborg, Konstanty Kaiszauri, Wassa SK, Mats Sjöberg, Sundsvalls SK och Lars Karlsson, Vällingby SK 15.

Kongressen

Det blev frågorna om en eventuell omorganisation av tävlingsschacket i Sverige och ändringar i tävlingsbestämmelserna som kom att dominera debatten vid Sveriges Schackförbunds 58:e kongress.

Kongressen öppnades av förbundsordföranden Birger Öhman, som även valdes till ordförande vid de följande förhandlingarna. I sitt inledningsanförande berörde Öhman den mycket livliga tävlingsverksamheten under det gångna verksamhetsåret samt informerade om kommande arrangemang såsom OS för damer, Junior-VM, Jarleslaget, Nordiska Mästerskapen etc. Planerna på att arrangera nästa VM-match i Sverige kunde, på grund av praktiskt taget oöverkomliga organisatoriska svårigheter, betraktas som skrinlagda, däremot hade Sverige preliminärt anmält sitt intresse för OS 1976. Birger Öhman meddelade även att undersökningar pågick att arrangera en helst årligen återkommande större internationell turnering i Stockholm och hänvisade i övrigt till förbundets tävlingsprogram för säsongen 1974/75 med tillägget att SM-tävlingarna 1975 skulle äga rum i Göteborg och 1976 i Motala.

Minnesord ägnades den i slutet av 1973 bortgångne Simon Krenzizky.

Vid de egentliga kongressförhandlingarna klarades rutinärendena av snabbt, ansvarsfrihet beviljades för Cs och beslut fattades om oförändrade medlemsavgifter. Cs fick vidare kongressens bemyndigande att lösa frågan om SM-gruppens sammansättning 1975 med hän-
synstagande till de spelare, som på grund av OS i Nizza ej kunnat delta i årets SM-tävling.

Lars Bäckström rapporterade från Ungdomskommittén och fäste bl.a. uppmärksamheten på att bidragsformerna för framförallt den öppna verksamheten förmodligen skulle ändras. Bäckströms redogörelse för den tävlingsmässiga delen av Ungdomskommitténs verksamhet gav f.ö. intryck av en nästan lavinartad utveckling, närmast på programmet stod en lagtävling i Hamburg samt svenskt juniordeltagande i turneringar i Danmark, Holland, Schweiz och Filippinerna!

Frågan om en omorganisation av tävlingsschacket, närmast föranledd av ett antal motioner från Skånes SF och en skrivelse från Lars Holmstrand/Alexander Hildebrand, gav anledning till en livlig diskussion. Efter en längre debatt, varvid bl.a. Carl-Eric Erlandsson redogjorde för de åsikter, som framkommit vid en av LASK gjord enkät, beslöts överlåta åt Cs utse en arbetsgrupp för översyn av tävlingsschackets organisation.

Vad beträffade tävlingsbestämmelserna var det närmast frågan om särskiljning som disku-

terades, motioner i detta ärende (§ 14) hade inkommit från Skånes SF och Göteborgs SF. Diskussionen blev livlig och meningarna voro delade, slutligen beslöts dock enligt det av Cs utarbetade ändringsförslaget (enligt detta skall särskiljning vid Bergers system i första hand ske enligt inbördes möte, vid Monrads system enligt kvalitetspoäng).

I övrigt hade Cs tillstyrkt en motion från Västergötlands SF (§ 10 a och b) om ändrad datum för medlemsförteckningar och avgifts-
inbetalning samt en motion från Skånes SF om ändring av allsvenska seriens tävlingsbestämmelser (§ 20, mom. 3 och 8). Enligt ändringsförslaget skulle finalen i allsvenska serien spelas mellan gruppsegrarna och grupptvåorna i de båda div. 1-grupperna samt reglerna vid walk-over skärpas. Vidare hade Cs föreslagit ändring av § 8 i stadgarna, val av Ungdomskommitté.

Kongressen beslöt i enlighet med ovanstående.

VALEN

Ordförande: Birger Öhman, omval.

Andre vice ordförande: Sören Björnlert, omval.

Ledamöter: Sture Hedberg och Sthig Jonasson, omval, samt Lars Göran Ribbeck och Carl-Axel Ericsson, nyval. Wilhelm Lindström och Ingvar Karlsson hade av sagt sig fortsatt ledamotskap. (I Cs kvarstår de 1973 på 2 år valda vice ordföranden Rolf Littorin, Tore Johansson, Rune Emanuelsson, Bernhard Karlsson och Yngve Anderberg).

Suppleanter: Lars Holmstrand, nyval, och Göran Malmsten, omval.

Revisorer: Sven Håkan Leffler och Anders Svensson, båda omval, med Sven Lekman och Nils Lindwall som suppleanter, båda omval.

Representanter i Nordiska Schackförbundet: Birger Öhman och Rolf Littorin, båda omval.

Delegerad i FIDE: Birger Öhman med Rolf Littorin som suppleant, båda omval.

Delegerad i ICCF: Erik Larsson, omval.

Ungdomskommitté: Rune Emanuelsson (ordf.) samt Tore Johansson och Harald Norell, alla omval.

Valberedning: Börje Jansson (sammankallande) och Thord Utterman, båda omval, samt Carl-Eric Erlandsson, nyval. Sten Hjalmarsson hade avböjt återval.

LGR

Noterat i Lund

Rekord igen! 1.100 spelare ställde upp i första rondan, bara ett tiotal bröt av olika skäl. Fördelningen med fjolårssiffran som jämförelse var: sverigemästargruppen 16 (16), mästar-klassen i övrigt 72 (55), klass I 180 (136), klass II 606 (573), juniorer 174 (191), damer 9 (9), flickor 10 (10), oldboys 33 (21).

Spellokalerna i akademiska föreningens jätteanläggning Sparta hade både för- och nackdelar. Till nackdelarna får främst-räknas trängseln i stora spellokaler för första och andra klasserna, damer samt flickklassen. Drygt 800 spelare jämte publik och funktionärer på 750 m² yta är för tätt. Minst 1,2 m² per spelare bör man ha. Nu var det svårt att få plats med kaffekopp och spelarna kunde inte undgå att störa varandra, när de skulle lämna spelborden och återvända. SM-gruppen, mästare, juniorer och oldboys satt däremot bra.

Ett avgjort plus var de rymliga sällskapsutrymmena, där bl a Båstadstennis kunde följas i färg-TV, en möjlighet som många utnyttjade. Det var också trevligt att vistas i ett hus, där inte bara schackspelare uppehöll sig utan där också bl a stora grupper utländska gäster gav färg åt tillvaron.

Funktionärstheten var mycket god, bulletiner från SM-spelet levererades snabbt, poängtabellerna sköttes perfekt och schackförlagen hade fått utmärkta försäljningsplatser.

Radio och TV bör ha en åttutning. Världens kanske största sammandragning av schackspelare är knapp värt att nämnas i dessa media. Är det för mycket begärt, att åtminstone resultat och poängställning i SM-gruppen rapporteras dagligen?

Särskild poststämpel förekom fr o m 13 juli men kort från första dagen har daterats först den 14 juli, vad det nu kan komma sig.

Priserna var originella och uppskattningen varierade. Ungdomarna jublade över gula tröjor med texten Lund 1974 medan de äldre var mer reserverade. Den lustiga tavlan i skilda storlekar vållade också blandade känslor. Skrivaren tycker om den och har placerat sitt exemplar på väl synlig plats. Andra fann den förskräcklig. Om tycke och smak...

Möjligheten att för en billig penning bo i utmärkta studentrum uppskattades och utnyttjades till bristningsgränsen.

Sven Carlsson och Bengt Ekenberg var förstas med igen och har nu 43 resp 39 kongressävlingar bakom sig. Den förre alla i följd, den senare fortfarande en fruktad motståndare i SM-gruppen.

Två tävlingsläkare hade vi begåvats med den här gången. Förutom veteranen Erik Karlmark bekämpade en av LASK:s unga glada garçoner Ulf Korman våra krämpor.

Om några på grund av sjukdom måste bryta en turnering, så är det tråkigt men ingenting att göra åt. Däremot bör centralstyrelsen ta i med hårdhandskarna mot dem som utan bärande skäl bryter och därigenom förstör tävlingen för sina kamrater. Minst så lång diskvalificering rekommenderas, att sabotörerna hindras från att delta i nästa SM. Sistarondswalkover bör också beivras.

De sena efteranmälningarna är ett problem för sig. När mellan 70 och 80 oanmälda spelare anländer kvällen före start, blir det omöjligt att genomföra någon effektiv kontroll av registrering. Enligt min mening bör ingen anmälan godtas om den inte slussats genom vederbörandes förening. Sena efteranmälningar bör endast godtagas, om det finns luckor i gruppen och då endast efter godkännande av behörig föreningsrepresentant. SM har blivit en så stor apparat att strikta regler erfordras. De oanmälda som reser på vinst och förlust bör få stå sitt kast.

Populärt näringsställe i Lund var restaurang Finn Inn i internationella studenthemmets byggnad, där krögarn själv i hög vit mössa gick runt och umgicks med sina gäster och ibland slog sig ner hos några av dem för att utbyta tankar. God mat och hyfsade priser hade spelarna heller inte något emot.

E.Å.

Jacob hälsar!

Det svenska schacklivets grand old man, Jacob Ekelund, är klart på bättringsvägen efter en sjukdomsperiod förra året, då han måste avbryta sitt mångåriga av järnflit präglade arbete som TFS distributör.

Han spelar schack varje dag och hälsar vännerna landet över med förhoppning om goda resultat under kommande säsong. Säkert vill en och annan TFS-läsare veta adressen:

Jacob Ekelund, Norrbyhemmet, Höglundagatan 21, 703 68 Örebro.

Anders Wengholm Juniormästare

Anders Wengholm.

JSM i Lund blev en intressant och spännande uppgörelse. Bland de 174 deltagarna återfann man nästan utan undantag de spelstarkaste juniorer upp till 18 år som landet äger. Efter första veckans åtta hårda kvalronder följde en ovisst final mellan de åtta gruppsegrarna. 16-åriga Anders Wengholm, Alingsås Schacksällskap, blev till slut ny svensk juniormästare, ensam på 5½ poäng.

Anders Wengholm är inget nytt namn i juniorsammanhang. Han vann en andraklassgrupp redan i Eskilstuna 1971, blev trea i rankingturneringen våren 1972 och tog en mycket meriterande femteplats i internationell konkurrens i Hallsberg 1972-73. Efter en sådan svit är det alltså inte överraskande att han nu kommer igen i JSM som primus inter pares. Han älskar att bygga upp sina partier lugnt och metodiskt och får ofta ett förkrossande positionellt övertag, som kommer hans motståndare att stänga av sig hornen. Med ett så moget spel vid 16 år, med en sådan ambition och ett sådant schackintresse är Wengholm en stor tillgång i vårt unga mästartarlag – och en framtidsman dessutom.

Kvalgrupperna

Grupp 1 innehöll flera välkända juniorer men hemfördes till sist av det nya stjärnskottet från Emmaboda SS, Dan Egerland, hittills ett oskrivet blad i JSM. Han segrade härfinast möjligt på inbördes resultat efter att i sjätte rondan ha besegrat Olli Svenn, Kamraterna, Göteborg, som fick lika många partipoäng och samma kvalitet. Ett oblikt öde för Svenn. Något liknande inträffade för Tony Aperia, Upplands Väsby, en annan av favoriterna, som förvisades till fjärde plats efter förlust – Aperias enda – i sista rondan mot Carl-Magnus Björk, Höganäs. Björk blev därmed trea med mer smak – också han en junior med stora löften. Övriga pristagare samsades alla på 4½

Grupp 2 fick en toppman med ett sensationellt resultat – Bengt Svensson, Kamraterna, Göteborg. Liksom Eslon på sin tid vann han alla partier i kvalet! 14-åringen föregicks av rykten om härjningar på hemmaplan. Debuten i JSM blev en prövelsens stund – och han höll. Vad kommer härnäst? Övriga deltagare råkade i skuggan av Svensson, men bra spelade också Lars Andersson, Finspång, och Peter Bytar, Uppsala, båda 6 poäng, liksom Mikael Broberg, Linköping, ensam på 5.

Grupp 3 var Wengholms grupp. Han gick obesegrad fram men skuggades envist av Matts Unander, Sollefteå, och Lazlo Erdes, Tranås, för att endast nämna några av dem

som till sist fick bra placeringar. Unander förlorade inte heller något parti och delade poängen med Wengholm i rond 5. I rond 6 vann Wengholm över Erdes, som emellertid inte tappade stinet utan kom igen och blev trea, endast en halv kvalitetspoäng efter tvåan. Efter litet halvdarriga starter spurtade S. Norlander, Kamraterna, Göteborg, och P.O. Elfström, Upplands Väsby, till fjärde och femte plats.

Grupp 4 tände också en ny stjärna, Kungsbackas Ulf Elfvin, som i en knockout-start besegrade en av gruppfavoriterna, Christer Ljungbladh, Alingsås, i första rondan. Elfvin lyckades i fortsättningen bemästra även sin svåraste motståndare, Herr Zeitnot, och tog hem gruppen i fin stil efter att bara ha släppt ifrån sig en halvpoäng till den som närmast hotade, nämligen välspelande Kent Wänman, Rockaden, Umeå. Efter Wänman följde på respektfullt tvåpoängsavstånd Ljungbladh och två göteborgare, Gösta Svenn, Kamraternas ytterst lovande 12-åring, och L. Lindgren, Lundby.

Grupp 5 blev främst en affär mellan rutinerade Lenny Johansson, Schack-08, Norrköping, och den unge finländaren Jörn Starck, i SM-tider mantalsskriven i Bollnäs SS. De delade poängen i näst sista rondan, och i sista säkrade Lenny gruppsegern en halvpoäng före Jörn. Falkenbergs Kennet Karlsson blev ensam trea på 5½ och därpå följde en trio på 5: Sverker Sundås, Ronneby, Johan Sigeman, Uppsala, och Michael Levay, Halmstad, skildd åt av små kvalitetsdifferenser.

Grupp 6 var också jämn så det förslog. Man hade nog utgått ifrån att Sandvikens merit-tyngde mästare Lars Madebrink skulle "sopa hem" gruppen. Han vann mycket riktigt, men

det blev en härfin poängseger före en hel svärm arga konkurrenter. Främst bland dem på samma poäng men med sämre kvalitet kom Henrik Arfwedsson, Uppsala ASS, en junior som man också har rätt att vänta sig mycket av. Jan Runnby, Lundby, ensam trea, förlorade mot Arfwedsson och Anders Wahlstedt, Hägersten, som toppade bland fempoängarna, av vilka de övriga hette Thomas Welin, Täby, Christer Hult, Växjö, och Ingemar Norrman, Bollnäs.

Grupp 7 var inte särskilt svårtippad för den som tidigare har följt Göran Andersson, Kamraterna, Trollhättan. Hans fantasirika spel gav honom gruppsegern närmast i konkurrens med Tom Braathen, Vällingby, och Magnus Lindhe, Halmstad. Lindhe inledde snyggt med fyra segrar men dukade så under för Andersson och Braathen. Den senare fick bättre kvalitet och blev två före Lindhe, medan fjärde och femteplatserna belades av Torbjörn Larsson, Lundby, och Mats Lidell, Hägersten, båda på 5 poäng.

Grupp 8 såg länge ut att liksom grupp 3 bli ett lätt byte för ännu en "staketbyggare". Thomas Marttala, Uppsala ASS, en stor talang men ibland med allt för stränga krav på sig själv, gick ut hårt med fyra raka segrar. I rond 5 blev det ett oväntat håll i staketet, då Marttala besegrades av Lundbys Tom Borwander. Marttala fortsatte dock sitt bygge och blev odisputabel gruppsegrare. En annan Tom – Tom Lindfors, Kristallen – spurtade till sig andraplatsen före Borwander, som i sin tur tätt i hälarerna följdes av Hans Andersson, Kamraterna, Trollhättan.

Juniorklassens kvalificeringsgrupper

Grupp 1: 1. Dan Egerland, Emmaboda SS 6, 2. Olli Svann, SK Kamraterna Göteborg 6, 3. Carl-Magnus Björk, Höganäs SS 5 1/2, 4. Tony Aperia, Upplands Väsby SS 5 1/2, 5–6. Johan Berg, SK Sass Stockholm, och Lennart Haraldsson, SS Allians Skänninge, båda 4 1/2, 7. G. Ebenfelt, Falköpings SS 4 1/2, 8. Mats Lindgren, Kumla—Hallsberg SA 4 1/2.

Grupp 2: 1. Bengt Svensson, SK Kamraterna Göteborg 8, 2. Lars Andersson, Finspångs SK 6, 3. Peter Bytar, Uppsala ASS 6, 4. Mikael Broberg, Linköpings ASS 5, 5. Rolf Martinsson, Lönsboda SK 4 1/2, 6. Carl-Henrik Brorsson, Örebro SS 4 1/2, 7. Anders Ebenfelt, Falköpings SS 4 1/2, 8. Leif Nyberg, Vallentuna SK 4 1/2.

Grupp 3: 1. Anders Wengholm, Alingsås SS 6 1/2, 2. Mats Unander, Sollefteå SS 6, 3. Lazzolo Erdes, Tranås SS 6, 4. Svante Norlander, SK Kamraterna Göteborg 5, 5. P.O. Elfström, Upplands Väsby SK 5, 6. Anders Callh, Kungsbacka SK 4 1/2, 7. J. Hargeson, Hässelby SK 4 1/2, 8. Håkan Eriksson, Skellefteå SK 4 1/2.

Grupp 4: 1. Ulf Elfvin, Kungsbacka SK 7 1/2, 2. Kent Wänman, SK Rockaden Umeå 7, 3. Christer Ljungbladh, Alingsås SS, 5, 4. Gösta Svann, SK Kamraterna Göteborg 5, 5. L. Lindgren, Lundby SS 5, 6. Avo Trepp, Uppsala ASS 4 1/2, 7. Peter Ryman, Linköpings ASS 4 1/2, 8. Peter Karlsson, SK Sass Stockholm 4 1/2.

Grupp 5: 1. Lenny Johansson, Schack-08 Norrköping 6 1/2, 2. Jörn Starck, Bollnäs SS 6, 3. Kennet Karlsson, Falkenbergs SK 5 1/2, 4. Sverker Sundås, Ronneby SK 5, 5. Johan Sigeman, Uppsala ASS 5, 6. Michael Levay, Halmstad SS 5, 7. Lars Persson, Alingsås SS 4 1/2, 8. Ronny Hansson, Limhms SK 4 1/2.

Grupp 6: 1. Lars Madebrink, Sandvikens SK 6, 2. Henrik Arfwedsson, Uppsala ASS 6, 3. Jan Runnby, Lundby SS 5 1/2, 4. Anders Wahlstedt, Hägerstens SK 5, 5. Thomas Welin, Täby SK 5, 6. Christer Hult, Växjö SK 5, 7. Ingemar Norrman, Bollnäs SS 5, 8. Magnus Bergström, Solna SS 4 1/2.

Grupp 7: 1. Göran Andersson, SK Kamraterna Trollhättan 6 1/2, 2. Tom Braathen, Vällingby SS 5 1/2, 3. Magnus Lindhe, Halmstads SS 5 1/2, 4. Torbjörn Larsson, Lundby SS 5, 5. Mats Lidell, Hägerstens SK 5, 6. Thomas Ernst, Uppsala ASS 4 1/2, 7. Hans Nordman, Bodens SK 4 1/2, 8–9. Dan Cramling, SK Pasantens Huddinge, och Paul Lichtenstein, SK Kristallen Stockholm, båda 4 1/2.

Grupp 8: 1. Thomas Marttala, Uppsala ASS 7, 2. Tom Lindfors, SK Kristallen Stockholm 6 1/2, 3. Tom Borwander, Lundby SS 5, 4. Hans Andersson, SK Kamraterna Trollhättan 5, 5. Ronny Kirppo, Limhamns SK 4 1/2, 6. Pål Magnussen, Sunne SS 4 1/2, 7. Mats Eriksson, Oppmanna-Vånga SK 4 1/2, 8. Owe Appelblom, Vällingby SS 4 1/2.

JSM-finalen

Bengt Svensson, Ulf Elfvin och Thomas Marttala hade vunnit sina förgrupper med de bredaste marginalerna – skulle de fortsätta sin poängskörd även i finalen? Spänningen och ovissheten var stor, då finalisterna tog säte i Auditoriet på Sparta för att göra upp om titeln, hela tiden med sina namnkunniga kolleger i sverigemästargruppen inom bekvämt synhåll.

Marttala gjorde inte oväntat en raketstart och ledde efter fyra ronder, bl. a. efter ett briljant vinstparti mot Svensson. Wengholm låg emellertid bara en halvpoäng efter Marttala och deras inbördes möte i femte ronden med Wengholm som vit innebar en vändpunkt. Marttala spelade alltför skarpt, överskattade sina resurser och förlorade.

Ytterst blygsamt startade Madebrink och Göran Andersson med fyra remier i rad – det skulle bli sammanlagt fem innan finalen var slut. Lenny Johansson hittade inte heller för-

	1	2	3	4	5	6	7	8	poäng	plac.
1. Anders Wengholm	—	1/2	1/2	1	1	1/2	1	1	5 1/2	1
2. Lars Madebrink	1/2	—	1/2	1	1	1	1/2	1/2	4 1/2	2
3. Göran Andersson	1/2	1/2	—	1/2	1/2	1	1	1	4 1/2	3
4. Lenny Johansson	0	1/2	1/2	—	1	1	1	1/2	4 1/2	4
5. Thomas Marttala	0	0	1/2	0	—	1	1	1	3 1/2	5
6. Bengt Svensson	1/2	0	1/2	0	0	—	1/2	1	2 1/2	6
7. Ulf Elfvin	0	1/2	0	0	0	1/2	—	1	2	7
8. Dan Egerland	0	1/2	0	1/2	0	0	0	—	1	8

men. Svensson hade svårt att komma över smällen mot Marttala och Elfvin förde en mycket ojämn kamp mot ödet – och klockan. Egerland, slutligen, var alltför hövlig och blev av med poäng efter poäng till mindre ömsinta moståndare.

Anders Wengholm var situationens herre. Lugnt och målmedvetet ökade han sitt förspång, som växte till en hel poäng, då finalen var slut. Marttala hade råkat ur balans och kom aldrig tillbaka. Förutom av Wengholm passerades han av tre man, som alla fick 4 1/2 poäng.

Vår nya juniormästare, Anders Wengholm, erövrade en mästartitel i landsförbundet redan genom sin gruppseger. Mästare blev också Göran Andersson, Lenny Johansson och Thomas Marttala. Madebrink var mästare redan långt före årets SM. Till första klass flyttades Bengt Svensson, Ulf Elfvin och Dan Egerland. En förstaklasstitel på 80-procentsregeln gick i kvalificeringen till Tom Lindfors i grupp 8.

Många juniorer som ej gick till final, tog skadan igen i klass II och klass I med en lång rad uppflyttningar som följde. SM i Lund har ytterligare föryngrat våra kader av elitspelare – en fin stimulans för landets tävlingschack.

Lars Bäckström

Snabbschack för juniorer

Gävle Schackallians inbjuder till juniorsnabbschack den 6 oktober 1974.

Spellokal ABF-lokalen, Södra Kungsgatan 29, Gävle. 9 ronder Monrad, 20 minuter per spelare och parti. Personlig anmälan senast kl 09.45 speldagen, första ronden börjar kl 10.00, tävlingen beräknas vara avslutad kl 18.00.

Gruppindelning: Klass A 1956 — 1957, klass B 1958 — 1959, klass C 1960 — 1961, klass D 1962 —.

Startanmälan senast den 1/10 till Thomas Lundh, Ruddammgatan 14, 803 55 Gävle. Tel. 026/12 46 61 (arb) eller 026/10 39 61. Startavgift Kr 10:— betalas vid tävlingsstarten. Priser till en tredjedel av deltagarna. Medtag en klocka per två deltagare!

Gävle Schackallians

Svenskt juniorlag segrade i Hamburg

I den internationella juniorlagturneringen i Hamburg den 22—30 juli segrade Sveriges lag med 10 matchpoäng före Frankrike 8 och Västtyskland 7. I det svenska laget spelade Harry Schüssler, Roland Ekström, Ingemar Schütz och Olle Persson. Tävlingen kombinerades med ett träningsläger på Sportschule Sachsenwald, där tyska VM-laget i fotboll brukar hålla till. För schackträning och analys svarade Ludek Pachman. Mer i nästa nummer av TFS.

LB

"Degerforsträffen"

Degerfors Schacksällskap inbjuder till internationell 1-timmesturnering för damer och flickor den 5—6 oktober 1974 å Bruksgården, Degerfors.

Turneringen spelas i tre klasser: klass I och Klass II i Bergergrupper om 8 deltagare och klass III enligt Monrads system. Spelarna lotas in efter rankingtal.

Logi: Privatrums eller hotellrum kan erbjudas.

Hederpris utgår till de tre bäst placerade i varje grupp. Alla deltagarna erhåller minnespris.

Anmälningar mottages och närmare upplysningar lämnas av Aksel Larsen, Stationsvägen 12, 693 00 Degerfors tel. 0586/431 71.

Damer och flickor oavsett spelstyrka hälsas hjärtligt välkomna till turneringen, som i likhet med föregående år väntas få deltagare från övriga nordiska länder samt eventuellt även Västtyskland.

Degerfors Schacksällskap

GELLERUP CENTER TURNERING

I Brabrand, Aarhus, arrangeras 12—13/10 en internationell turnering för 4-mannalag i snabbschack, 45 min. per spelare, 7 ronder Monrad. För upplysningar ring Lars Göran Ribbeck, 031/14 55 28, eller skriv till Torben Thomsen, Hougaardsvej 60—II, 8220 Brabrand, Danmark.

Fonden för svenskt schack

Vår nybildade fond med ändamål "att stödja svenskt schacks utveckling med särskild inriktning på internationell tävlingsverksamhet" har nu varit i gång ungefär ett halvt år. Styrelsen har haft att ta ställning till ett 10-tal ansökningar om bidrag. Detta räcker väl inte till för att kunna fastställa en definitiv bidragspraxis, men styrelsen har enats om följande **preliminära regler** för bidrag ur fonden:

1. Medel ur fonden kan tilldelas dels individuell schackspelare/schackspelerska, som är ansluten till Sveriges Schackförbund, och dels sammanslutning (förening, distriktsförbund) som vill arrangera kvalificerande tävling.
2. Från utlandet inflyttad schackspelare kan få bidrag efter minst ett års vistelse i Sverige.
3. Tills vidare kan bidrag ges endast för deltagande i tävlingar med normal betänketid (40 drag på 2 eller 2½ tim.) och med normal betänketid efter avbrottet (20 resp. 16 drag i tim.). Tävlingarna får inte heller omfatta fler än två ronder per dag.
4. Så länge fondens medel är begränsade, måste en prioritering äga rum av de tävlingar för vilka bidrag kan ges. I första hand ges bidrag till FIDE:s egna officiella tävlingar. I andra hand ifrågakommer tävlingar som är kvalificerande för internationella titlar (IM och IGM). Därefter kan till bidrag ifrågakomma andra sorter av lagtävlingar och individuella tävlingar (t.ex. diverse "Open" efter Monrads system) som anses kunna utgöra passande träningsmöjligheter för våra spelare.
5. Spelare, som söker anslag för deltagande i utländska tävlingar, bör vara meriterade genom tävlingar i Sverige.
6. Om flera spelare söker anslag för deltagande i samma utländska tävling, måste prioritering ske. Därvid beaktas spelarnas spelstyrka. Endast den mest meriterade eller de två mest meriterade kan påräkna bidrag.
7. Bidragssökande spelares meritering bedömes alltid av fondens styrelse i samråd med förbundskaptenen. Styrelsen måste tills vidare förbehålla sig rätten att – oberoende av sökandes meritering – avslå ansökan från sökande vars inkomster är så höga att bidrag knappast är motiverat.
8. Ansökan om bidrag ur fonden skall göras skriftligt **senast 20 dagar före tävlingens början**. Undantag från denna tidsbestämmelse kan endast ifrågakomma därest tävlingen ej kungjorts i tid. Retroaktiva bidrag kan aldrig beviljas.
9. I framtiden skall alla ansökningar göras på ett särskilt ansökningsformulär, som fondstyrelsen har för avsikt att framställa. Intill dess formulär föreligger, skall den skriftliga ansökningsformulären utformas med stort beaktande av vikten att styrelsen erhåller tillräckliga uppgifter om tävlingen för att kunna bedö-

ma ärendet. Sökande måste utgå ifrån att inte alla tävlingar – speciellt inte öppna sådana – kan vara kända för fondstyrelsen eller SSF:s kansli.

Som framgår ovan är många av de preliminära bidragsreglerna betingade av den nuvarande knappheten på medel i fonden. Det är i allas vårt intresse att fondkapitalet snabbt ökar. Fondstyrelsen ämnar framställa en liten folder om fonden, som skall kunna användas av oss alla när vi går ut och vädjar om bidrag till vår fond. Vi återkommer härtill i höst.

Stockholm i juni 1974.

För Fondstyrelsen
Birger Öhman

Sveriges Schackförbunds tävlings- och konferenskalender 1974 – 1975

1974

20—22 sept	Skolungdomens Riksmästerskap
11—13 okt	Instruktörskonferens
20 okt	Allsvenska serien, rond 1
17 nov	Allsvenska serien, rond 2
1 dec	Allsvenska serien, rond 3
27 dec—	Internationell juniorturnering i Hallsberg
4 jan 1975	

1975

19 jan	Allsvenska serien, rond 4
29 jan —	
— 1 febr	"Längre" ungdomsledarkurs
9 febr	Allsvenska serien, rond 5
15 febr	Avresaför Sveriges Schackförbunds och Vingresors schackturnering på Mallorca
16 febr—	
— 7 mars	Sportlovsläger
2 mars	Allsvenska serien, rond 6
15—16 mars	SM i Snabbschack
23 mars	Allsvenska serien, rond 7
23—30 mars	Förstaklassjuniörernas rankingturnering
28—31 mars	Regionsmästerskapen
4— 6 april	Allsvenska serien, final
12—13 april	Tusenmannaschacket
19—20 april	Distriktsledarkonferens
1— 4 maj	Öppna SM
10—11 maj	Skolornas lag-SM, semifinaler
24—25 maj	Skolornas lag-SM, riksfinal
27 juni	
— 4 juli	Juniörernas träningsläger
6—20 juli	Kongress och SM-tävlingar

Sture Hedberg

Rapport från FIDE-kongressen i Nizza 1974

"DEN STORA OREDANS TID"

Under sista finalveckan av schackolympiaden i Nizza sammanträdde Världsschackförbundets, FIDE, generalförsamling med cirka 150 delegater och rådgivare representerande 80-talet medlemsstater med tillhopa 4.500.000 registrerade spelare. Någon "Gens una sumus-anda" (FIDEs devis, ung. Vi är alla en familj) rådde emellertid inte. Istället var motsättningarna mellan olika gruppbildningar uppenbara, och de för FIDEs framtid illavarslande tendenser som jag rapporterade från kongressen i Skopje 1972 hade ytterligare förstärkts. Den här gången stod striden främst mellan ett block representerande huvudsakligen Asien och Syd- och Mellanamerika å ena sidan, och de "gamla" schackländerna, dvs Europa och några till å andra sidan. Det var uppenbarligen fråga om att beröva framför allt Europa dess ledande ställning inom schacket, bl a genom att flytta FIDEs presidentskap och förvaltning till en annan världsdelen, i det här fallet till Puerto Rico vars representant Raball Mendez lanserats som motkandidat till Euwe för presidentposten. När detta misslyckades — Euwe blev återvald som president med 43 röster mot 29 för Rabell Mendez, och FIDEs administration stannade i Europa — skärptes kampen i omröstningarna vid övriga personal och i andra viktiga frågor. Genom systematisk blockröstning valdes ett antal helt eller delvis okända delegater in på viktiga poster medan t ex Sajter från Tjeckoslovakien och Florian från Ungern — båda sedan länge centralfigurer inom schackvärlden och FIDE — icke återvaldes. Och sedan det bestämts att vid presidentvalet endast ett anförande skulle få hållas för vardera kandidaten och undertecknad utsetts att tala för dem som ämnade rösta på Euwe, och denne sedan återvaldes till president, utgick order till Rabell Mendez' valmän att bojkotta mig vid de fortsatta valen. Sedermera invaldes emellertid från Norden både Finlands Eero Helme och undertecknad i FIDEs centralkommitté. Danmarks Ole Schøller-Larsen, som avsåg sig återval till FIDE-byrån, invaldes både i kvalifikationskommittén och regelkommittén. De nordiska länderna är sålunda nu representerade på flera platser i FIDE-organen.

Hur ska man finna en formel som på ett riktigt sätt tillgodoser båda parter — såväl utvecklingsländerna inom schacket som de etablerade schacknationerna — önskan att vara med och påverka besluten rörande det internationella schacket? Kanske vore ett röstnings-system inom FIDE enligt en degressiv skala ett steg i rätt riktning. Som det nu är har t ex Andorra med fjorton registrerade spelare

samma röstetal som Sovjet med flera miljoner — formellt ett slags "demokrati", men den kan få egendomliga och tråkiga följder. FIDE knakar i fogarna, och det är inte osannolikt att det spricker. Kanske har vi om några år ett europeiskt förbund. Att emellertid politiseringen inom FIDE följer även andra linjer än de ovan angivna visar den temporära utslutningen av Sydafrika och Rhodesia framdriven av en grupp asiatiska och arabiska länder och understödd framför allt av det östeuropeiska blocket med Sovjet i spetsen.

Fischer och VM-matchen

Vid FIDE-kongressen 1973 i Helsingfors presenterade Fred Cramer som är zon-president för USA och tillika Fischers "manager" ett detaljerat förslag till regler för den kommande VM-matchen 1975. Det omfattade över tio tetryckta sidor upptagande i huvudsak Fischers önskemål. Bortsett från mängder av rent löjväckande bestämmelser — t ex att till spelarnas förfogande skulle ställas bilar av senaste modell och helst med chaufför — innehöll förslaget bl a Fischers krav att matchen skulle pågå till dess en av spelarna vunnit 10 partier, **remier oräknade**. Detta betydde teoretiskt att matchen skulle kunna pågå "i evighet", nämligen om antalet remier blev tillräckligt stort. En kommitté fick i Helsingfors i uppdrag att överarbeta förslaget till FIDE-kongressen i Nizza. Det förslag som generalförsamlingen nu hade att ta ställning till — det av kommittén överarbetade förslaget — överensstämde i de flesta stycken med det ursprungliga Cramer-förslaget. Generalförsamlingen accepterade visserligen "för fridens skull?" hela regelkomplexet inklusive de delvis löjväckande detaljbestämmelserna, men vägrade att svälja även kroken med bestämmelsen om obegränsat antal partier. Men gick med på Fischers krav att öka antalet vinstpartier till 10, men beslöt begränsa antalet partier i matchen till 36. Hade ingen spelare vunnit 10 partier när 36 partier spelats, blev den världsmästare som då ledde matchen, och vid lika poäng skulle världsmästaren behålla titeln.

Trots att alltså FIDE gått med på hela det orimligt detaljerade regelkomplexet för matchen — i princip ända ner till frågan vilka smörgåspålägg som skulle finnas tillgängliga i spelarnas kylskåp — och ökat antalet vinstpartier från 6 till 10 samt förlängt matchen från 24 till 36 partier, ansåg sig Fischer icke kunna acceptera reglerna. I ett telegram till kongressen avsåg han sig världsmästartitel "inom FIDE" (varmed han sannolikt ville markera att han fortfarande ansåg sig vara världsmästare men

icke under FIDEs auspicer). Efter mottagandet av Fischers telegram väcktes i generalförsamlingen förslag om att man skulle riva upp det tidigare beslutet och trots allt gå med på Fischers krav att icke begränsa antalet partier ("remier räknas icke"). Vid voteringen röstade 17 länder för att man skulle riva upp det tidigare beslutet, medan 35 (däribland Finland, Norge och Sverige) röstade för att beslutet skulle stå fast.

Antalet partier skulle sålunda förbli maximerat till 36. Generalförsamlingen beslöt samtidigt att sända ett svarstelegram till Fischer vari man vänligen bad honom att i hela schackvärldens intresse ompröva sitt beslut. Den fråga som alla nu ställer sig är, vad kommer att hända med VM och Fischer? Troligen följande. Om Fischer inte ändrar sig — och vad skulle få honom att göra det, möjligen med undantag för ihållande rykten att den verkliga orsaken till att han inte ställer upp är att han är rädd för att förlora — så är vinnaren i matchen Karpov—Kortjnoj enligt reglerna utan vidare spel att betrakta som ny världsmästare (eftersom titelförsvararen Fischer förklarar att han inte tänker ställa upp). Egentligen var det enligt reglerna för VM-matchen avsett att de länder som ville organisera matchen skulle senast den 2 januari 1975 lämna anbud till FIDE, men det är inte troligt att detta efter Fischers avsägelse meningslösa anbudsförfarande kommer till stånd (vem vill förbereda ett evenemang som kostar flera miljoner när huvudfiguren i förväg förklarar att han inte tänker medverka?) Men kommer inte Fischer att hävda att han fortfarande är världsmästare — i telegrammet har han ju bara av sagt sig sin FIDE-titel — och försöka att spela något slags officieell match om titeln, undefär som Cassius Clay i boxningsvärlden? Kanske, men han lär inte kunna få möta någon sovjetrysk spelare under dylika omständigheter, och därmed torde intresset för en privat "titel-match" bli ganska svagt. Det förefaller alltså tyvärr som om epoken Fischer i VM-sammanhang fått ett abrupt slut, något som hela schackvärlden har anledning beklaga men som bara Fischer själv kan ändra på genom en mera resonlig inställning.

Andra FIDE-tävlingar

A. Lagtävlingar.

1) Europamästerskapet för nationslag (8 bord) spelas med kvalificering 1975 och final troligen 1977 (för att inte kollidera med olympiaden 1976)

2) Europamästerskapet för klubbtag (en nyhet) omfattar 6 bord och spelas som en utslagstävling under tiden juli 1975 — juli 1976. Berättigad deltaga för Sveriges del är enligt reglerna i första hand vinnaren av Allsvenskan 1973—74, dvs Wasa SK, Stockholm.

3) Studentlag-VM anordnas troligen av Väst-Tyskland 1975.

4) Olympiaden 1976 (=VM för lag) kommer att spelas som en schweizer-(ung. Monrad) turnering, sannolikt i 13 ronder. Sverige undersöker f n möjligheterna att organisera tävlingen men de direkta kostnaderna beräknas uppgå till ett par miljoner kronor och skulle alltså kräva medverkan från bl a stat och kommun.

5) Utanför ramen för egentliga FIDE-tävlingar faller ett av Västtyskland för zon 2 (som Sverige tillhör) planerat inomzonalt mästerskap som tyskarna avser att inbjuda till för titel- och träningsändamål kanske redan i november 1974. Till zon 2 (Centraleuropa) hör numera samtliga nordiska länder jämte Västtyskland, Schweiz, Österrike och Israel.

B. Individuella tävlingar

1. Zonturneringen 1975 kommer för zonerna 1—3 dvs Väst-, Central och Östeuropa utom Sovjet att delas på fyra turneringar. Sverige har två platser sammanlagt i dessa. Spanien och Österrike har redan anmält sitt intresse att organisera en zonturnering. En ny zon, Nr 11, omfattande i huvudsak länderna kring Medelhavet har bildats.

2) Två interzontturneringar med vardera 18 spelare kommer att hållas. Kvalificerade är 1:an och 2:an i zonturneringarna samt 3:an — 8:an i kandidatmatcherna 1974 och 7 spelare som skall utses av en särskild uttagningskommitté. Spanien, Sovjet, Jugoslavien och Venezuela har hittills anmält intresse att organisera en av interzontturneringarna.

Övrigt

Nya stadgar för FIDE har antagits, de innebär dock inga större ändringar. Kongress hålles hädanefter blott vartannat år, i samband med olympiaden. På förslag av Sovjet ska FIDEs regelkommitté undersöka förutsättningarna för att införa den algebraiska notationen över hela världen, vilket berör främst de anglosaxiska och latinamerikanska länderna som huvudsakligen tillämpar den deskriptiva notationen. FIDEs officiella rating-lista upptar nu omkring tusen spelare bland vilka Ulf Andersson ligger på delad 10—20 plats med 2580 rating-poäng. För Nordens del noteras vidare att Leif Ögaard, Norge, blivit internationell mästare och att Arvid Sundin, Sverige, fått motsvarande titel inom korrespondensschacket.

Rolf Littorin

Tumba-Blixten

Botkyrka Schacksällskap arrangerar blyxt-tävling den 6/10 i Alfa-Lavals matsal, Tumba. Monrad, 20 min. per parti, betänketid beroende på klasstillhörighet (min. 2000 LASK-tal, min. 1800 och högst 1799) Priser: Kr 600/400/200/100/75/50. Anmälningsavgift Kr 25:— senast 15/9 till Botkyrka Schacksällskap, Tumba, pg 14678-7. Ange ratingtal.

A. Hildebrand

Skandalolympiaden i Nizza

Den 21:a schackolympiaden, som anordnades av den franska schackfederationen i Nizza 6-30 juni i samband med FIDE:s 50-årsjubileum (FIDE grundades i Paris 1924) blev i mångt och mycket raka motsatsen till den ytterst välordnade olympiaden i Skopje 1972. Så här efteråt blir man ganska förvånad över att fransmännen, som praktiskt taget saknar all erfarenhet av anordnandet av schacktävlingar, lärt sig så lite av tidigare OS-arrangörer och över huvud gav sig ikast med ett dylikt mammutarrangemang. Med sina ekonomiska och personella resurser (bl.a. knappa 50 funktionärer mot 500 i Skopje!) hade de ingen chans att klara av det hela på ett tillfredsställande sätt. Att anordna ett OS med 72 deltagande nationer är i sanning inte bara att skaffa lokal och boka in lagen på några hotell. I stället blev det nu det ena arrangörsköret efter det andra. Det enda man faktiskt inte kunde klaga på var själva spellokalen — det rymliga utställningspalatset och ... avslutningsfesten i de romerska trädgårdarna. Men så är också fransmännen mycket skickliga i att arrangera olika slags galatillställningar, medan de knappast går iland med mera långvariga arrangemang, som fordrar ordning och organisationsförmåga.

Ryssarna: "Värsta maten sedan 1945"

Det skulle bli för långt att här skildra allt som brast under detta OS. Det räcker med att nämna en liten del. Maten och servicen på t.ex. hotell Frantel, där de flesta lagen var in kvarterade, var outhärdligt dåligt. Ryssarna vägrade bo kvar där redan på 3:e tävlingsdagen och sade att de inte ätit så dåligt sedan krigsslutet 1945 — och detta vill nog säga en hel del. Även tyskarna slutade äta på hotellet medan vårt lag av vårt schackförbund fick 1 000 francs till extraförplägnad! Men vad gjorde då t.ex. öststaterna, som var helt utan valuta? Ingenting — gormade, protesterade och åt den ofta oätbara maten! Allt detta väckte en oerhörd irritation. Även servicen på hotellet var beklämmande dåligt för att inte säga svinaktig. Personalen hade inte den blekaste aning om hygien och var dessutom arroganta och fräcka. Alla klagomål avvisades av hotelldirektören med orden att "Vad skall vi göra? OS-arrangörerna betalar inte sina räkningar och vi vet inte ens om vi överhuvud får några pengar för era hotellrum och er mat!". Man var alltså offer för de skandalöst dåliga relationerna mellan hotellet och arrangörerna. Dessvärre visade det sig sedermera att hotellet tydligen hade rätt. Vad vi senare hört, häftar OS-organisatorerna i skuld med sjusiffriga belopp!

Men inte heller hotellet går fritt. För det första var det inte färdigbyggt när lagen togs emot. Hissar fastnade stup i ett eller var ur funktion och trappan till de övre våningarna 6-7-8 var belamrad med byggmaterial eller inte ens färdigbyggd. Tänk vad som skulle ha hänt vid en eldsvåda! Kl. 7 på morgonen kom byggarbetarna och började hamra och borra när spelarna behövde vila som bäst efter nattliga analyser! Alla protester (och sådana haglade över arrangörerna stup i ett både muntliga och skriftliga) avvisades med en axelryckning eller i bästa fall beklaganden utan att just någonting hände.

Hemmapressens fula roll

Även i turneringslokalen rådde desorganisation. OS-bulletinerna, som kostade 150 fr. i förköp tangerade bedrägeri. Sedan arrangörerna insett (efter bulletin nr. 1!) att de inte gick i land med att trycka alla partier, meddelade de att bulletinerna skulle innehålla "valda partier" och alla från A-finalen. Resultatet blev 3-4 partier per rond (!) från en del förgrupper och sedan inte ens alla A-finalronder, där man saknar t.ex. rond 1 partierna, då denna rond "överfördes" till finalen från förgrupperna (inbördesresultatet mellan de två segrarna i förgruppen). Dessutom kom bulletinerna 6-7 ronder för sent!

Även i övrigt fanns mycket att anmärka på. "Barserveringen" (om man nu får kalla den för det enligt svenska begrepp) i turneringslokalen skulle illa kvicka ha förbjudits här hemma av hälsovårdsnämnden. För förlorade inträdesbrickor i plats (en del lär ha skänkts bort av några lag) hotade arrangörerna att ta 100 fr. i böter! Och under spelet kunde det hända, som t.ex. när Sverige o xh Sovjet spelade sina tre avbrutna partier, att en Coca Cola-lastad lastbil körde in i turneringslokalen och började lasta av sina flaskor med motorn gående. Det oväsen som fördes var så pass kraftigt att man inte ens hörde om man skrek till varandra — och detta fast man eljest knappast fick viska! Men ingen av arrangörerna reagerade — de fanns nämligen helt enkelt inte på plats fast ett fyrtiotal avbrutna partier pågick. En skarp protest av den ryske tävlingsledaren framkallade en axelryckning och svaret: "Ni vet ju själv att alla protester här är meningslösa!"

Även pressen behandlades uselt. Någon pressservice — utöver en del trasiga skrivmaskiner — existerade helt enkelt inte! Vi är tack samma för att TfS här ger oss möjlighet att säga sanningen, ty den franska hemmapressen var idel lovord över arrangemangen. Det man inte ville veta om — som t.ex. hundratals pro-

tester – teg man om i bästa diktartidningsstil! Men det fanns även andra "berömmare" t. ex. Schach-Echo's kommentator, som väl satt hemma i Tyskland och skrev utan att se eländet, medan den tyske lagledaren lämnade dagliga klagomål och demarscher. Eller radio Bukarest, som lovordade den fina organisationen medan deras lag praktiskt taget svält i Frantel. Inställningen till pressen framgår bäst av en skylt på tävlingskansliets dörr, "Inträde för journalister strängt förbjudet!"

Men låt oss gå över till själva tävlingen.

En "god" förgrupp

Man behöver knappast tvivla på att Sverige deltog i OS med sitt starkaste lag – en annan sak var kanske att inte alla spelarna råkade vara i toppform till olympiaden.

När det gällde förgrupperna så sidades lagen efter sitt Elo-tal (summan av spelarnas ELO-tal). Sverige som enligt rankingen blev 12:a (inte illa "gissat" av ELO, ty vi blev ju 13:e nation!) hamnade i förgrupp 1 tillsammans med Västtyskland (sidningsnummer 5), Island, Portugal, Irland, Sydafrika, Hong-Kong, Guernseyöarna och Tobago/Trinidad.

Vi ställde alltså in sikten på A-finalen genom att komma tvåa efter solklare favoriten Västtyskland. Som huvudkonkurrent räknade vi med Island, men i början av tävlingen fick man ett tag se upp även med Sydafrika! Våra huvudkonkurrenter – Västtyskland och Island fick vi möta efter varandra i resp. rond 1 och 3! I rond 2 var vi spellegiga. Detta var i och för sig bra, ty då visste man under hela tävlingens gång hur man låg till i förhållande till dem.

Inför mötet med Västtyskland var vi optimistiska. 2—2 i Skopje och på Menorca och 4,5—1,5 till oss i Ribe ingav hopp. Vi klarade också 2—2 (ytterst viktiga siffror även för finalen, då de bästa lagens inbördesresultat skrevs in i finaltabellen som rond 1 utan nytt möte lagen emellan) trots påtagliga svårigheter!

Rond 1

Sverige — Västtyskland	2—2
Andersson — Schmid	1—0
Ornstein — Unzicker	1/2—1/2
Jansson — Pflieger	0—1
Liljedahl — Hecht	1/2—1/2

Vårt starkaste lag fick gå i elden först. Ulf tog revansch på Lothar Schmid genom att besegra honom som svart i ett mycket välspelat parti. Revansch därför att Ulf – trots överlägsen ställning – inte lyckades slå Schmid på Menorca. Anledningen var tidsnöden. Även här var båda i tidsnöd, men Ulf spelade helt kallt och släppte inte taget utan åstadkom en vacker kombinatorisk avslutning. Axel låg sämre till mot Unzicker, men rodde upp sig, sedan tysken trasslat in sig i slutspelet. Svensken avböjde remi och fick chanser, men dessa räckte inte till vinst. Börje expedierades

snabbt av Pflieger. Efter ca. 28 drag var allt klart. Lennart tänkte (som vit!) 1 timme och 5 minuter på sitt 6:e drag (det psykologiska trycket av att spela mot en stormästare?) Därmed borde hans öde ha varit beseglat. (men även de andra svenska spelarna förbrukade ca 2 timmar på de 15 första dragen!) Hecht var dock snäll och underlät att straffa svensken under dennes fruktansvärda tidsnöd. Avbrottsställningen var helt förlorad, men några goda tips från Ulf och framför allt en felaktig spelplan av Hecht räddade halva poängen. Sensationen i rond 1 var Sydafrikas seger över Island med 2 1/2—1 1/2! Vi var spellegiga i rond 2 – vår enda lediga dag på över 3 veckor!

Nästa Island. Vissa dåliga förningar. I Ribe vann vi enbart tack var dambordet. Islänningarna visste också vad denna match betydde och var dessutom på stridshumör efter debaclet mot sydafrikanerna. Farhågorna besannades också sedan Ornstein och Kinnmark blev vederbörligen berövade en hel poäng. Uddenfeldt vann ett bra parti, men detta kunde blott reducera förlusten. Efter 2 ronder var det plötsligt Sydafrika som ledde tävlingen före Västtyskland!

Rond 3

Sverige — Island	1 1/2—2 1/2
Andersson — Olafsson	1/2—1/2
Ornstein — Sigurjonsson	0—1
Uddenfeldt — Kristinsson	1—0
Kinnmark — Viglundsson	0—1

Ställningen bättrades på något efter 4—0 mot Guernsey, trots att Ulf tog igen sig. Vårt ställningstagande var klart – vinner vi inte stort över Guernsey utan Ulf, så har vi ingenting att göra i A-finalen!

Rond 4

Sverige — Guernsey	4—0
Ornstein — Palmer	1—0
Jansson — Gavey	1—0
Liljedahl — Savident	1—0
Uddenfeldt — Knight	1—0

Kommentarer överflödiga, ty kölagen Guernsey, Hong-Kong och Trinidad var i bästa fall av svensk klass I-styrka.

Även i matchen mot Trinidad fick vi full pott utan Ulf och denna gång även utan Axel.

Rond 5

Sverige — Trinidad	4—0
Jansson — Mohipp	1—0
Liljedahl — Brassington	1—0
Uddenfeldt — Lee	1—0
Kinnmark — Poon	1—0

Mot Portugal, som plötsligt seglade upp som våra konkurrenter till andra platsen före Island fick vi turligt nog god utdelning med tanke på partiernas förlopp.

Rond 6

Sverige — Portugal	3—1
Andersson — Durao	1—0
Ornstein — Silva	0—1
Jansson — Cordovil	1—0
Kinnmark — Santos	1—0

Ulf vann åter ett välspelat parti, medan Axel satte bort en vinstställning med kvalitet över och detta t.o.m. så grundligt att det kostade honom hela poängen. Sällan har man sett Axel så nere. Det tog flera dagar innan han kom över det, och efter detta onödiga nederlag kom till råga på allt en smocka mot Sydafrika och sammanlagt sämsta svenska resultatet i förgruppen. Men även om Axel kan vara sensibel, så är han onekligen en av våra mest begåvade spelare, vilket han också visade i finalen sedan han fått nerverna under kontroll. En halv IM-inteckning var belöningen! Börje stod inte alls bra, men segade upp sig (inte utan motståndarens hjälp) och vann efter avbrottet överraskande lätt – trots remiställning! Kinnmark hade ingen "lätt vinst" men vann snabbt efter avbrottet.

En ny storseger, denna gång mot relativt starka Island (som vi haft besvär med i tidigare olympiader) gav oss en skjuts mot A-finalen.

Rond 7

Sverige — Irland	3 1/2—1/2
Andersson — Mc Grillen	1/2—1/2
Ornstein — Littleton	1—0
Liljedahl — Henry	1—0
Uddenfeldt — Cassidy	1—0

Ulf verkade speltrott, så Mc Grillen blev inte grillad. De övriga skötte sig desto bättre och inkasserade i stort sett välförtjänta arbetssegrar.

Rond 8

Sverige — Hong-Kong	4—0
----------------------------	-----

Förgrupp 5

Deltagare	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Pg.
1. Västtyskland		2	3	4	3	3	4	4	4	27
2. Sverige	2		1 1/2	3	2	3 1/2	4	4	4	24
3. Island	1	2 1/2		3	1 1/2	3	3 1/2	4	2 1/2	21
4. Portugal	0	1	1		3 1/2	2 1/2	4	4	4	20
5. Sydafrika	1	2	2 1/2	1 1/2		2	3	4	4	19
6. Irland	1	1 1/2	1	1 1/2	2		3	3	3	15
7. Hong-Kong	0	0	1/2	0	1	1		3	3	8 1/2
8. Guernsey	0	0	0	0	0	1	1		3	5
9. Trinidad	0	0	1 1/2	0	0	1	1	1		4 1/2

Våra individuella resultat i förgruppen: Ulf Andersson 4 (av 5), Axel Ornstein 2 1/2 (6), Börje Jansson 4 (5), Lennart Liljedahl 4 1/2 (5), Dan Uddenfeldt 5 1/2 (6) och Ove Kinnmark 3 1/2 (5). De imponerande siffrorna beror dock

Andersson — Kan	1—0
Liljedahl — Hasan	1—0
Uddenfeldt — Ko Chi	1—0
Kinnmark — Sin Kuen	1—0

Ulf ville nog helst vara spellegig, men i det läget slog lagledaren dövörat till. Inga risker fick tas när det gällde att säkra en plats i A-finalen! Resultatet blev också det bästa tänkbara – aldrig förr har Sverige varit så solklara A-finalist, att man i slutronden kunde förlora med 0—4 och ändå få komma till de olympiska höjderna!

Förgruppen gav belägg för en viktig slutsats, att vi har ett tillräckligt starkt och jämt lag för att slå svaga lag med maximala siffror. Denna säkerhet hade inte Island, som missade flera värdefulla hel- och halvpoäng – bl.a. 1 1/2 p. mot jumbolaget Trinidad. Fridrik Olafsson gick här i bräsch mot rasdiskrimineringen genom att bli den förste stormästaren som någonsin förlorat mot en neger! Då målet nu uppnåtts, så ställde vi upp mot Sydafrika utan större kampgeist. Mottot var "inga avbrutna partier", ty sådana hade kunnat inverka på finalens inledningsomgång som skulle spelas sedan samma kväll som förgruppens avbrutna partier – och vi kunde ju, om lottningen ville, få möta Sovjet!

Rond 9

Sverige — Sydafrika	2—2
Ornstein — Friedgood	0—1
Jansson — Kroon	1—0
Uddenfeldt — Korostenski	1/2—1/2
Kinnmark — de Villien	1/2—1/2

Sydafrikanerna behövde en 3—1 seger för att klara sig till B-finalen. Så Friedgood sökte ingen frid och var tydligen god nog för att slå Axel. Börje vann dock säkert och de övriga matcherna slutade oavgjort. Alltså inga hjälte-dåd, men sådana behövdes inte heller.

Därmed var förgruppens resultat följande.

mycket på kölagen. Utöver Ulf fanns det bara ett fåtal välspelade svenska partier. Många fel begicks och de poäng som togs mot starkare lag var i regel "arbetssegrar". Tidsnöden var ofta en svår plåga. Den som klarade

tiden i särklass bäst var Dan. Ulf och Ove var inte sällan i tidsnöd, men tog det lugnt.

Resultaten i övriga förgrupper blev:

Gr. 1. 1. Sovjet 29 p. (av 32 möjliga), 2. Wales 21, 3. Skottland 21, 4. Polen 20, 5. Brasilien 19, 6. Mongoliet 15, 7. Porto Rico 11, 8. Jordanien 5 och 9. Antillerna (Holländska) 3.

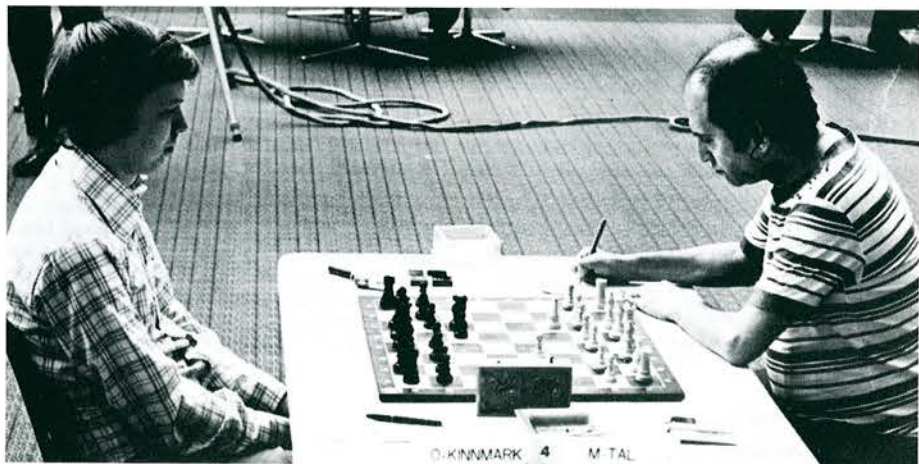
Gr. 2 1. USA 26 1/2, 2. England 24 1/2, 3. Danmark 20 1/2, 4. Canada 20 1/2, 5. Australien 19 1/2, 6. Ecuador 11, 7. Luxemburg 8, 8. Panama 7 1/2 och 9. Rhodesia 6 p.

Danmark utan Larsen och flera andra toppspelare gjorde en bra insats men räckte inte till för A-final.

Gr. 3 1. Jugoslavien 25 1/2, 2. Finland 23, 3. Cuba 22 1/2, 4. Italien 19, 5. Iran 16, 6. Venezuela 12 1/2, 7. Pakistan 12, 8. Uruguay 7 1/2 och 9. Irak 6.

En av storsensationerna var Finlands plats i A-finalen för första gången på 22 år! Finland hade ett ungt lag med mycket "sisu" väl värt att högaktas. Cuba och Italien förpassades därmed till B-finalen.

Gr. 4 1. Ungern 28 1/2, 2. Spanien 22 1/2, 3. Belgien 19, 4. Tunisien 17 1/2, 5. Chile 17, 6. Syrien 13 1/2, 7. Malta 11, 8. Malaysia 8 och 9. Japan 7 p.

Ove Kinnmark spelade remi i överkant mot M. Tal. Foto: H. Svedbark.

Sovjet tog sitt tolfte guld

I finalspelet var Sovjet med sitt världsmästarelag: Karpov, Kortjnoj, Spasskij, Petrosjan, Tal och Kuzmin vida överlägset sina motståndare. Till skillnad från de tidigare olympiader på 70-talet, då ryssarnas överlägsenhet verkade krympa i förhållande till övriga schackliga stormationer (OS-segrarna säkrades ibland först i slutronden), så visade Sovjet i

Gr. 6 1. Tjeckoslovakien 28 1/2, 2. Rumänien 25, 3. Norge 22 1/2, 4. Columbia 19 1/2, 5. Nya Zeeland 13 1/2, 6. Singapor 11 1/2, 7. Libanon 11, 8. Monaco 9 och 9. Andorra 3 1/2. Norge protesterade mot den uppgjorda matchen Tjeckoslovakien—Rumänien (i avsikt att dribbla bort Norge från A-finalchanserna) men vad hjälpte nu det. Sovjet, USA m.fl. gjorde exakt samma saker!

Gr. 7 1. Bulgarien 27, 2. Filippinerna 26 1/2, 3. Israel 24 1/2, 4. Frankrike 24, 5. Indonesien 22 1/2, 6. Turkiet 17, 7. Dominikanska Rep. 16, 8. Färöarna (borde väl också tillhöra den nordiska gemenskapen!) 9 1/2, 9. Cypern 8 1/2 och 10. Jungfruöarna (Britt.) 4 1/2 p.

Gr. 8 1. Holland 26, 2. Argentina 26, 3. Österrike 23 1/2, 4. Schweiz 20, 5. Grekland 16 1/2, 6. Mexico 15 1/2, 7. Marocko 10 1/2, 8. Jungfruöarna (USA) 3 och 9. Bahamaöarna 2 p.

Nr. 1 och 2 i varje förgrupp gick alltså till A-finalen, 3 och 4 till B-finalen osv.

För att korta ner finalspelet hade man med sig "i bagaget" resultatet mot sin huvudkonkurrent. Den matchen spelades alltså inte om utan skrevs in i finaltabellerna som rond 1. Sverige startade därmed finalspelet med goda 2—2 mot Västtyskland. Ännu bättre fick det Sovjet med 4—0 mot Wales!

Nizza en påtaglig överlägsenhet. Inte ett enda OS-parti förlorades! Så nog räcker världsmästarnas rutin ett tag till, men det påtagliga var, att Sovjets lag verkar vara (med undantag för Karpov och Kuzmin) ganska till åren kommet.

Sverige startade alltså med 2—2 i rond 1 (Västtyskland) och mötte så i rond 2 Holland. På Menorca blev det 4 remier och samma resultat var nära att upprepas här om inte Liljedahl förlorat mot Kuijpers. Vännerna Ulf och Jan Timman hade givetvis ingen större lust att bekämpa varandra utan det blev ett ganska

fredligt förlopp och snabb remi. Remi även i övriga möten.

Rond 2

Sverige — Holland	1 1/2—2 1/2
Andersson — Timman	1/2—1/2
Ornstein — Ree	1/2—1/2
Jansson — Enklaar	1/2—1/2
Liljedahl — Kuipers	0—1

Nederlaget blev alltså inte så stort. Man måste ju också räkna med att 10—12 av Hollands främsta spelare är proffs (!) och spelar alltså schack på heltid. Inte illa för ett så pass litet land. Liljedahl, som stod illa mot Kuijpers i avbrottet, lyckades visserligen få upp ett slutspel med olikfärgade löpare, men hamnade i en hopplös dragtvångssituation som gav holländaren segern i ett fåtal drag.

I denna rond visade Sovjet vad stormästarrutin betyder. I matchen mot tjeckerna stod ryssarna mycket illa. Karpov stod inte alls bra, men Hort kom i svår tidsnöd, spelade svagt och förlorade. Jansa hade ett vid flera tillfällen lätt vunnet slutspel mot Kortjnoj, men fick blott remi, och Filip som stod klart bättre mot Spasskij i ett dam/springare slutspel lyckades rent av förlora. I stället för 3—1 till tjeckerna blev det alltså 2 1/2—1 1/2 till ryssarna!

I rondon därpå fick vi möta Argentina, som vi bedömde utan Panno och flera andra stormästare som ett av finalens svagare lag och bestämde oss därför att göra allt för att vinna. Det gick dock inte alldeles efter ritningarna.

Rond 3

Sverige — Argentina	2—2
Andersson — Quinteros	1—0
Jansson — Sanquinetti	1/2—1/2
Uddenfeldt — Najdorf	0—1
Kinnmark — Szmetan	1/2—1/2

Ulf vann en bonde, sedan en till och så partiet. Jämnt mellan Jansson och Sanquinetti. Dan gjorde, som vit, ett mindre exakt drag i spelöppningens senare skede och detta räckte. Med obönhörlig precision trycktes hans ställning långsamt men säkert ihop av alltjämt store Najdorf. "Av detta parti lärde jag mig mera, än av alla partier tillsammans, som jag hittills spelat" sade Dan efter partiets slut. Och vi vill gärna tro honom. Ove hade partiet igenom en initiativrik ställning, men i ömsesidig tidsnöd lyckades hans motståndare utjämna. Rondens sensation var filippinernas 3—1 mot ungrarna (dvs. silvermedaljörerna i OS 1972). Inte illa för ett debutantlag. Magyarerna tycks ha det svårt med debutanter — i Skopje hade vi glädjen att slå dem med 2 1/2—1 1/2.

Efter rond 3: Sovjet 10, Bulgarien 9, Jugoslavien 7 1/2, Sverige delad 9:a på 5 1/2 p.

Och så var det vår tur igen att möta Ungern — hur skulle det gå nu?

Rond 4

Sverige — Ungern	1 1/2—2 1/2
Andersson — Portisch	1/2—1/2
Ornstein — Bilek	1/2—1/2
Jansson — Czom	0—1
Liljedahl — Ribli	1/2—1/2

Ungrarna lyckades alltså vända på siffrorna. Ulf avvisade (nu, som många gånger tidigare i detta OS) remianbud, spelade starkt och kom i fördel. Trots ett långdraget slutspel räckte dock fördelen inte till för att vinna. Detta innebar, att vi inte fick oavgjort mot Ungern så som vi hoppades på kvällen innan. Ornstein vann en bonde av Bilek i öppningen, men spelade kanske inte det starkaste utan Bilek avvecklade och utjämnde. Remi. Börje blev så småningom överspelad av Czom. En kampremi blev det också mellan Lennart och stormästaren Ribli. Remi efter 24 drag i jämn ställning.

Och så var det dags för USA. Ulf fick stå över och vila efter förmiddagens segslitna kamp mot Portisch. Uddenfeldt fick möta ännu en världsberömd veteran — Reshevsky.

Rond 5

Sverige — USA	1/2—3 1/2
Ornstein — Kavalek	1/2—1/2
Liljedahl — Browne	0—1
Uddenfeldt — Reshevsky	0—1
Kinnmark — Tarjan	0—1

Ett oväntat stort nederlag mot USA, som spelade utan Robert Byrne vid andra bordet, men så saknade vi pålitliga poängplockaren Ulf. Axel offrade bonde mot Kavalek och såg ut att ha kanonspel, men amerikanen lyckades parera allt och klara halva poängen. I början var det obegripligt att Axel inte vann, men en något djupare efterhandsanalys visade, att det hela inte alls var så självklart som det såg ut. Browne var fräck som vanligt. I ömsesidig tidsnöd stötte han tillbaka Lennarts huvud, när denne satt något böjd över brädet, men själv hoppade han upp varannan sekund och tittade på klockan med halva kroppen över brädet. Men riktigt önskad att han blev utsatt för samma behandling av Lennart, men hos oss har man nog en annan uppfostran. Och det var kanske klokt av Lennart att undvika ett direkt slagsmål, som säkert blivit resultatet av intermezzot. Svensken hade för övrigt en bra ställning, men förbisåg ett starkt drag av Browne, förlorade bonde och slutligen partiet. Dans parti mot Reshavsky gick till avbrott, men då var ställningen redan hopplös. Tarjan vann över Ove och detta var kanske inte så överraskande med tanke på att han blev inte bara amerikanernas bästa poängplockare, men t.o.m. olympiadens framgångsrikaste andreserv.

Efter den svåra förlusten mot USA kom en till — mot Rumänien.

Rond 6

Sverige — Rumänien	1—3
Andersson — Gheorghiu	1/2—1/2
Jansson — Ghitescu	0—1
Liljedahl — Ghizdavu	0—1
Kinnmark — Pavlov	1/2—1/2

Gheorghiu bjöd remi praktiskt taget i samma stund som partiet började, men Ulf vägrade givetvis. Sedermera kom det fler remianbud men Ulf slog dövört till. I hela 73 drag varade partiet — först då fick poängen delas. Remi även för Ove. Mot Ghitescu och Ghizdavu hade de våra inga nämnvärda chanser.

Och därmed stod kraftmätningen mot världsmästarna framför dörren. Tre (!) världsmästare fick våra internationellt ännu ganska gröna schackungdomar ta hand om — och det gjorde de med besked.

Rond 7

Sverige — Sovjetunionen	1 1/2—2 1/2
Andersson — Karpov	1/2—1/2
Ornstein — Spasskij	1/2—1/2
Uddenfeldt — Petrosjan	0—1
Kinnmark — Tal	1/2—1/2

Den mångomskrivna matchen. Axels parti mot Spasskij gick praktiskt taget genom hela världspresen. Den svenska insatsen väckte sensation och ändå hade vi 2—2, 2 1/2—1 1/2 ja med Guds hjälp även 3—1 (!) inom räckhåll. Skönt att alla ser upp med Ulf. Karpov spelade konsekvent på remi och bjöd remi redan i 13:e draget. Ulf hade, trots att han hade vit, ingen anledning att neka. Han hade ju på morgonen kämpat i nära 4 timmar i försök att vinna avbrottsställningen mot Gheorghiu. Spasskij kom med en kungsgambit, men Axel var å jour, lade in ett motoffer i en variant som han kände, och fick vinstspel. Partiet är rillräckligt omskrivet för att inte upprepa här hela dess gång. Vid första avbrottet stod Axel på klar vinst, men valde en variant som tillät Spasskij motspel. Vid andra avbrottet fanns inte längre någon vinst utan man enades om remi per telefon. Dan hade en jämn kamp mot Petrosjan och hade förmodligen inte behövt förlora om han förseglat rätt drag. Ove kom som svart bättre till mot Tal och fick initiativ, som så småningom resulterade i bondevinst. Svensken hade kanske vissa vinstchanser, men det är svårt att säga i vilket ögonblick. Det blev ett ganska hårt och jämnt kampparti, där Tal kan vara helt nöjd med sin utdelning. En svagare spelare än han hade nog förlorat. Oves prestation kom här något i skymundan för Axels. Egentligen var hans prestation närapå bättre. Axel missade ju flera vinstchanser, medan Ove kanske inte hade några direkta vinstvägar, så hans spel var nog mera korrekt och gediget.

Hur som helst var vår prestation mycket god och gav hopp om en ganska bra placering i finalen (vi tog här sikte på det första dussinnet!) om inte....

Rond 8

Sverige — Finland	1 1/2—2 1/2
Andersson — Rantanen	1—0
Jansson — Hurme	0—1
Liljedahl — Venelainen	0—1
Uddenfeldt — Raaste	1/2—1/2

... ett oväntat nederlag kommit mot Finland! Och detta av Finlands "B-lag" utan toppspelarna Westerinen och Poutiainen. Men finnarna visade i denna OS en enorm sisu och är verkligen värda alla sina framgångar. Rantanen begick nog lite harakiri mot Ulf, men i stället vann Hurme mot Börje. Den senare vann bonde och stod utmärkt i mittspelet, men tappade plötsligt all gnista, överlät e-linjen och initiativet till finnen och förlorade så småningom slutspelet. Unge trevliga Raaste, som var med i OS för att skaffa sig ett ELO-tal(!) höll remi mot Dan, medan Venelainen (det finska ordet för ryss) gjorde processen kort (31 drag) med Lennart. Efter debaclet mot Finland, ett nytt nederlag mot Bulgarien.

Rond 9

Sverige — Bulgarien	1—3
Andersson — Radulov	1—0
Ornstein — Tringov	0—1
Liljedahl — Popov	0—1
Kinnmark — Kirov	0—1

Bulgarien låg just då trea efter Sovjet och Jugoslavien. Vi beredde oss på en hård kamp. Efter en halvtimmes spel bjöd Radulov remi, vilket avböjdes av Ulf. Det kan ibland vara skönt att ha en lagledare att falla tillbaka på. Ulf är mycket snäll och har inte alltid så lätt att avböja ett remianbud (fast han har lättare att avböja det nu än tidigare). Men har man konfererat med lagledaren är det ganska skönt att kunna säga, att den senare vill att jag fortsätter. Så och här. Den bulgariske lagledaren sprang omkring som en äggsjuk höna och bjöd remi även han (nu inte till Ulf utan under-tecknad). Efter upprepade framstötter sade jag: "OK, är ni så måna om remi, så kan vi ta det, fast då vid alla bord. Varför bjuder ni remi bara mot Ulf, fast även de andra har ganska lika ställningar? Ni vet helt enkelt att Ulf är vårt säkraste kort som ni kanske inte rår på, medan ni ämnar slå de övriga."

Detta besannades också. I ett mycket fint genomfört slutspel slog Ulf Radulov. Så småningom blev det tidsnöd vid flera bord. Ove gjorde en grov tabbe — offrade ett torn i tron att det var evig schack, så var nu inte fallet. Kirov tog tornet och vann. Axel blev paralyserad av tidsnöden (trots att motståndarens var värre), slumpade bort sin fördel och förlor-

rade. Det blev dock hans enda nederlag i finalen! Lennarts parti avbröts, men gick tydligen inte att rädda. Eller var det någon mindre goda hemanalyser? Efter detta låg Sverige efter Finland och blott före Wales. Men vi hade ett lättare program kvar än finnarna.

Rond 10

Sverige — Spanien	2—2
Andersson — Toran	1/2—1/2
Ornstein — Calvo	1—0
Jansson — Bellon	0—1
Uddenfeldt — Visier	1/2—1/2

På Menorca vann vi mot Spanien med 3—1 och detta fast Pomar var med och Ulf borta.

Ulf visade ingen större kampgeist och Toran kom undan med remi (19 drag). Calvo har otur mot svenskarna. På Menorca blev han slagen av Börje, nu av Axel. Men i stället vann Bellon över Börje. Remi för Dan och 2—2. En utdelning i knappaste laget.

En skandalunge i samma rond. En stor publik hade samlats för att bevista ungrarnas kamp mot Sovjet (Ungern har ju slagit Sovjet vid tidigare olympiader). Döm om besvikelsen, när ryssarna (inom loppet av 5 minuter) accepterade ungrarnas remianbud vid samtliga bord! Några gjorde det med påtaglig olust, men Baturinskij (pamp inom Sovjets Sportministerium — inte ens lagkapten, ty det var Smyslov) hade utfärdat order!! USA lade genast in protest, men tog den så småningom tillbaka sedan ryssarna påpekade för dem att de gjort samma sak (alltså inga ursäkter!) mot Ungern i rond 6! Alltså goda kålsupare även de. De franska tidningarna skrädde däremot inga ord på ryssarnas sportslighet och politrukfasoner. Men det var nog trots allt mindre schackspelarnas fel!

Rond 11

Sverige — Filippinerna	3—1
Ornstein — Torre	1/2—1/2
Jansson — Cardoso	1—0
Liljedahl — Naranja	1/2—1/2
Uddenfeldt — Bordonada	1—0

Skönt! Äntligen en matchseger — vår första i finalen. På 9 ronder hade våra spelare inte lyckats vinna ett enda parti (utom förstas Ulf), så man började misströsta! Det var inte heller lätt att ersätta någon i speciellt "dålig form" med någon annan, ty resultatet var ganska jämnåliga över lag såväl för Börje, Lennart Dan och Ove. Allting är dock relativt, om man t.ex. tänker på att Dans 4 nollor i finalen kom mot Najdorf, Reshevsky, Petrosjan och Ivkov! Men så bröts isen genom Axels seger över Calvo i rond 10. Och nu kom alltså även Börje och Dan med sina första "finaletter".... Filippinerna var inte alls något ofarligt lag och Torre vid bord 1 (Asiens förste stormästare genom tiderna — en titel han nu får genom sitt

näst bästa resultat vid bord 1 i olympiaden. Bättre var endast Karpov) var livsfarlig för vem som helst. Filippinerna slog bl.a. Ungern och Tjeckoslovakien med 3—1! Så vi kan vara fullt nöjda. Vågorna gick höga i Börjes parti. Först stod han på neder, sedan på förlust och till sist vann han ändå. Lennart verkade i viss mån strykrädd efter alla motgångar, så det blev stormästarremi i 13 drag. Dans motståndare attackerade ihjäl sig, varpå Dan vann en bekväm seger. Därmed gick vi om finnarna som bl.a. inkasserade 0—4 mot ryssarna.

Rond 12

Sverige — Jugoslavien	1—3
Andersson — Gligoric	1/2—1/2
Ornstein — Ljubojevic	1/2—1/2
Uddenfeldt — Ivkov	0—1
Kinnmark — Planinc	0—1

Ulf försökte vinna — han stod också ett tag mycket lovande med bonde över, men jugoslaven fick motspel. Till sist kom Ulf i tidsnöd och även bonde under, men det blev remi ändå, ty Ulfs position var inte sämre. Bra av Axel att hålla Ljubojevic stängden. I övrigt — no comments.

Rond 13

Sverige — Wales	2 1/2—1 1/2
Andersson — Hutchings	1/2—1/2
Jansson — Jones	1—0
Liljedahl — Cooper	0—1
Kinnmark — Trevelyan	1—0

Man väntade sig nog bättre siffror, men Ulf verkade speltrött och lyckades inte utträta något mot Hutchings. Lennart var under detta OS avgjort inte i bästa form, men till det kommer också dålig hushållning med tiden.

Rond 14

Sverige — Tjeckoslovakien	2—2
Andersson — Hort	1/2—1/2
Ornstein — Jansa	1/2—1/2
Uddenfeldt — Pribyl	1—0
Kinnmark — Plachetka	0—1

Ulf fick det svårt mot Hort, men åstadkom i utsatt läge ett igelkottsförsvår, som Hort, trots Ulfs dåliga tid, inte lyckades knäcka. Ett fint prov på försvarsspel när det är som svårast. Dans seger över Pribyl var meriterande och just vad som behövdes för att göra matchen jämn. Oavgjort mot de starka tjeckerna, som besegrades oss i Skopje med 4—0 var alltså inget dåligt resultat. Ju närmare slutet ju bättre började det gå för oss, trots att speltröttheten gjorde sig gällande. Men där satt nog alla i samma båt.

Och så sluttronden och maximal "otur".

Rond 15

Sverige — England	2—2
--------------------------	------------

Andersson — Keene	6/2—1/2
Ornstein — Penrose	1/2—1/2
Liljedahl — Whiteley	1/2—1/2
Kinnmark — Stean	1/2—1/2

Vår vilsammaste match. Men mot starka England var 2—2 bra nog. Engelmännens behövde sina "halvor" (Keene för en stormästarenteckning och Stean för en IM-merit). Och samma gällde Axel — om hans resultat i förgruppen mot Unzicker inte skulle kunna räknas som finalresultat. Så alla var nöjda. Dessutom hade vi nederlaget på Menorca i färskt minne.

Den maximala oturen bestod i att Bulgarien inte lyckades slå Spanien med 3 1/2—1/2 (trots merbonde för Radulov i slutspelet) och bli bronsmedaljörer. De kämpade som lejon långt efter rondens slut, men inget hjälpte! Detta be-

tydde för oss en placering. Den andra rök sedan Finland förlorade med 1 1/2—2 1/2 när de låg så bra till för vinst! T.o.m. säkre Westeren fick nöja sig med remi, trots att han ett tag låg torn över! Och på så sätt blev Sverige 13:e nation. Men även detta är ett klart fall framåt. Vårt lag är ganska ungt och bra, även om det finns ett och annat att bättra på — bl.a. mera "vetenskapliga" analyser av avbrottsställningar etc.

Framgången att för andra gången i följd komma med i A-finalen för att få mäta krafterna med schackets stora firades vid en trevlig kvällsfest på Mississippi vid Promenade des Anglais. En liten extra uppmuntran inför finalspelet var ett gratulationstelegram från Sveriges schackförbund med bl.a. välgångsönskingar för finalen.

Finalgrupp A

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	P
1. Sovjet		2 1/2	3	2	3	2	3 1/2	3 1/2	3	3	3 1/2	4	2 1/2	2 1/2	4	4	46
2. Jugoslavien	1 1/2		1 1/2	2	2 1/2	1	2 1/2	2	3 1/2	2	3	3 1/2	3	3 1/2	2	4	37 1/2
3. USA	1	2 1/2		1 1/2	2 1/2	2	1 1/2	3	2 1/2	3	2	3	3 1/2	2 1/2	3 1/2	2 1/2	36 1/2
4. Bulgarien	2	2	2 1/2		2	1 1/2	2	2	2	3	3	3	3	2	2 1/2	4	36 1/2
5. Holland	1	1 1/2	1 1/2	2		2	2	2	2 1/2	2 1/2	3 1/2	2 1/2	2 1/2	3	3	4	35 1/2
6. Ungern	2	3	2	2 1/2	2		2 1/2	1	1 1/2	2 1/2	1	2 1/2	2 1/2	3 1/2	3	3 1/2	35
7. Västtyskland	1/2	1 1/2	2 1/2	2	2	1 1/2		2	2	2 1/2	2 1/2	2 1/2	2	2 1/2	3	3	32
8. Rumänien	1/2	2	1	2	2	3	2		2	2	2	3	1	2 1/2	2 1/2	29 1/2	
9. Tjeckoslov.	1	1/2	1 1/2	2	1 1/2	2 1/2	2	2		3	1	1 1/2	2	3	3 1/2	2 1/2	29 1/2
10. England	1	2	1	1	1 1/2	1 1/2	1 1/2	2	1		2	2	2	2	2	2	26
11. Filipinerna	1/2	1	2	1	1/2	3	1 1/2	2	3	2		1	1	2	2 1/2	2 1/2	25 1/2
12. Spanien	0	1/2	1	1	1 1/2	1 1/2	1 1/2	2	2 1/2	2	3		2	2 1/2	1 1/2	3	25 1/2
13. Sverige	1 1/2	1	1/2	1	1 1/2	1 1/2	2	1	2	2	3	2		2	1 1/2	2 1/2	25
14. Argentina	1 1/2	1/2	1 1/2	2	1	1/2	1 1/2	3	1	2	2	1 1/2	2		2	1 1/2	23 1/2
15. Finland	0	2	1/2	1 1/2	1	1	1	1 1/2	1/2	2	1 1/2	2 1/2	2 1/2	2		2 1/2	22
16. Wales	0	0	1 1/2	0	0	1/2	1	1 1/2	1 1/2	1/2	1 1/2	1	1 1/2	2 1/2	1 1/2		14 1/2

Det svenska OS-lagets individuella resultat blev följande:

	Förgr.	Final	S:a	%
Ulf Andersson	4 (5) + 7 1/2 (12)		11 1/2 (17)	67,6
Axel Ornstein	2 1/2 (6) + 5 (10)		7 1/2 (16)	46,8
Börje Jansson	4 (5) + 3 (8)		7 (13)	53,8
Lennart Liljedahl	4 1/2 (5) + 1 1/2 (9)		6 (14)	42,8
Dan Uddenfeldt	5 1/2 (6) + 3 (8)		8 1/2 (14)	60,7
Ove Kinnmark	3 1/2 (5) + 3 (9)		6 1/2 (14)	46,2

Ulf Andersson +6 = 11 - 0, Axel Ornstein +3 = 9 - 4, Börje Jansson +6 = 2 - 5, Lennart Liljedahl +4 = 4 - 6, Dan Uddenfeldt +7 = 3 - 4 och Ove Kinnmark +4 = 5 - 5.

Axel Ornstein klarade alltså en IM-norm i finalen, där han även kan tillgodoräkna sig remin mot Unzicker.

I övrigt kan bara sägas, att beteckningen "skandalolympiaden" i vår rubrik inte enbart anknyter till arrangörstabbarna utan delvis även till FIDE:s agerande. Man bröt här grovt mot sin egen paroll "Gens una sumus" genom att utesluta ur FIDE Sydafrika och Rhodesia. Dörren är därmed öppen för politiska hänsyns-

taganden, som bl.a. fick sin logiska konsekvens vid den efterolympiska int. turneringen i Solingen, där ryssarna vägrade att ställa upp om Pachman deltog i tävlingen. Utpressningen lyckades också tack vare arrangörernas velighet.

Skrämmande var också de regelbrott som begicks i själva OS-tävlingen, där w.o. inte medförde diskning av lagen (alla federationer hade ju undertecknat "på heder och samvete" att spela mot alla lag oavsett politik, ras och religion) dessutom straffades uteblivande av överdomaren Kotov ej med 4—0 förlust utan med 3—1 eller 2 1/2—1 1/2, allt beroende på la-

gens styrkeförhållande enligt ELO-tal! Om Sovjet t.ex. inte ställt upp mot Sverige hade de ändå vunnit (!!!) över Sverige och detta t.o.m. med 3 1/2—1/2 och inte som nu med 2 1/2—1 1/2. Tablå! Ämnar man inom FIDE ta käl på schackspelet? Den som lever får se!

TILL SIST. Sammanhållningen i det svenska laget var den bästa tänkbara. Det uppstod aldrig några problem. Det är säkert inte så många lagledare som har ett så lätt och behagligt arbete som undertecknad.

(TFS återkommer i nästa nummer med ytterligare material från OS i Nizza! Red.)

OS-Genrepet på Menorca

Sverige debuterade i år i den s.k. Clare Benedict Cupen — en tävling, som under 21 år samlat Västeuropas främsta schacknationer. Debuten blev kanske ingen fullträff, men motsvarade s.a.s. den matematiska sannolikheten. En computer-uträkning före tävlingen, baserad på spelarnas Elo-tal, gav Sverige en femteplats, vilket också besannades.

Rond 1 Sverige—England

Ornstein—Keene	1/2—1/2
Jansson—Whiteley	0—1
Liljedahl—Markland	1/2—1/2
Lekander—Bellin	1/2—1/2
	1 1/2—2 1/2

Rond 2 Sverige—Danmark

Ornstein—Hamann	1—0
Jansson—Sloth	0—1
Liljedahl—Pedersen	1/2—1/2
Lekander—Iskov	0—1
	1 1/2—2 1/2

Börje Janssons parti fick följande avslutning.

Jansson

Iskov

26. — e5

Svart vill befria sin ställning, men förbiser vits 31:a drag

27. d×e6 L×g2 28. K×g2 Sd3 29. e7 Se1† 30. T×e1 Txe7 31. Sf5!

Här har vi pudelns kärna!

31. — Dc6† 32. Kh2 g×f5 33. Dg5† Kh8 34. Df6† Kg8 35. Dg5† Kh8 36. De7 Dc8 37. Dd6 Dd8 och svart gav samtidigt slaget förlorat. Alltså 1 1/2—2 1/2 även mot Danmark.

Rond 3 Sverige — Spanien

Ornstein — Pomar	0—1
Jansson — Calvo	1—0
Liljedahl — Bellon	1—0
Lekander — Medina	1—0
	3—1

Rond 4 Sverige — Holland

Andersson — Sosonko	1/2—1/2
Ornstein — Ree	1/2—1/2
Jansson — Zuidema	1/2—1/2
Liljedahl — Hartoch	1/2—1/2
	2—2

En rolig episod uppstod i partiet Larsen—Pomar i matchen Danmark—Spanien. Ställningen nedan spelade Larsen

Pomar

Larsen

36. e×f6 e.p.

utan att tänka på att Bf5 försvunnet och promenerade lugnt ut ur turneringslokalen. När han kom tillbaka och fick se Pomars drag:

36. — T×g5

som förlorar springaren och dessutom hotar matt på g2 försjönk Larsen någon minut i grubblrier. Så kom:

37. Lh4!!

och plötsligt visade det sig att svart står på förlust! "Jag förbisåg helt enkelt att tornet kunde slå på g5 — sade Larsen efter partiets slut — men det än nog så, att har man en god ställning, så kan man ofta kosta på sig ett fel-drag utan att behöva förlora!" Det följde:

37. — Tf5 38. f7† T×f7 39. L×d8 Dd6 40. Lh4 Df4 41. Df2! uppgett.

Rond 5 Sverige — Österrike

Andersson — Dückstein	1—0
Ornstein — Prameshuber	1—0
Jansson — Janatschek	1/2—1/2
Lekander — Glass	1/2—1/2
	3—1

Rond 6 Sverige — Schweiz

Andersson — Hug	1—0
Jansson — Lombard	0—1
Liljedahl — Hohler	0—1
Lekander — Wirthensohn	0—1
	1—3

Ulfs Parti var så pass helgjutet att det tål att ses.

Andersson—Hug: 1. Sf3 Sf6 2. c4 g6 3. g3 Lg7 4. Lg2 0—0 5. Sc3 d6 6. 0—0 Sbd7 7. Dc2 e5 8. d3 Te8 9. Tb1 Sf8 10. b4 Lg4 11. h3 Lxf3 12. Lxf3 Dc8 13. Lg2 Se6 14. e3 h5 15. f4 exf4 16. gxf4 h4 17. Lf3 Lh8 18. Dg2 Tb8 19. Ld2 Sg7 20. e4 c6 21. Le1 Sfh5 22. Se2 Dd8 23. Dg4 Shf6 24. Dxh4 d5 25. cxd5 cxd5 26. e5 Sf5 27. Df2 Sd7 28. Lg4 Sh6 29. Ld2 Sf8 30. d4 Lg7 31. Tb3 Te6 32. f5 Sxf5 33. Lxf5 gxf5 34. Dxf5 Tg6† 35. Tg3 De7 36. Lg5 De6 37. Dd3 Dc6 38. Kh1 Se6 39. Lf6 Da4 40. b5 Dxa2 41. Lxg7 Txg3 42. Sxg3 Sxg7 43. Sf5 uppgiven.

Rond 7 Sverige — Västtyskland

Andersson — Schmid	1/2—1/2
Ornstein — Hecht	1/2—1/2
Jansson — Eising	1/2—1/2
Liljedahl — Fahnenschmidt	1/2—1/2
	2—2

Clare Benedict-Cup 1974

	1	2	3	4	5	6	7	8	P
1. England	—	1	3	2	2 1/2	3 1/2	3	3 1/2	18 1/2
2. Västtyskland	3	—	2	2 1/2	2	2	2 1/2	3 1/2	17 1/2
3. Schweiz	1	2	—	3	3	2	1 1/2	2 1/2	15
4. Danmark	2	1 1/2	1	—	2 1/2	2 1/2	2	3	14 1/2
5. Sverige	1 1/2	2	1	1 1/2	—	2	3	3	14
6. Holland	1/2	2	2	1 1/2	2	—	2 1/2	2 1/2	13
7. Spanien	1	1 1/2	2 1/2	2	1	1 1/2	—	1	10 1/2
8. Österrike	1/2	1/2	1 1/2	1	1	1 1/2	3	—	9

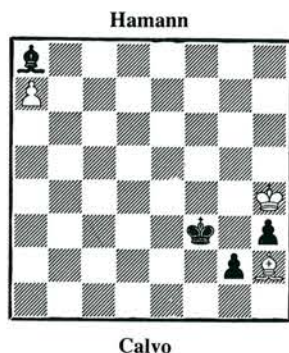
Midälvaschack

Medelpads Schackförbund och Sundsvalls Tidning inbjuder till propagandatävling den 5—6 oktober 1974.

Klassindelning och spelregler enligt "Tusenmannan". Priser: 500 kr, 300, 200, 100 samt priser till gruppsegrarna. Slutsegrarna erhåller Sundsvalls Tidnings hederspris.

Anmälan göres senast den 25 september genom insättning av startavgiften (20 kr) på

En tragikomisk episod förekom i partiet Calvo (Spanien)—Hamann (Danmark). I nedanstående ställning räckte dansken fram handen som tecken på att det var remi, Calvo var inte sen att ta den!

Efter 1. — g1D! 2. Lxg1 Kg2 3. Kg4 Lc6 4. Kh4 Lf3 5. a8D Lxa8 6. Kg4 Lc6 7. Kh4 Lf3 förlorar vit.

Svenskarnas individuella resultat blev:

Ulf Andersson	+2	=2	-0	3	p
Axel Ornstein	+2	=3	-1	3 1/2	p
Börje Jansson	+1	=3	-3	2 1/2	p
Lennart Liljedahl	+1	=4	-1	3	p
Rolf Lekander	+1	=2	-2	2	p

England visade lejonklon och slog Holland med hela 3 1/2—1/2, vilket gav turneringstabellen följande utseende:

AH

postgiro 91529-8, Medelpads Schackförbund, box 250, 851 04 Sundsvall. På talongen skall klasstillhörighet anges:

Spellokal: Stadshussalongen Sundsvall. Upprop sker kl 12.30, den 5 okt.

Billigt logi genom Hotellcentralen, hänvändelse tel. 060/15 08 10.

Ytterligare upplysningar genom Valdemar Magné, tel. 060/15 34 67 arb. och efter kl 17.00 tel. 11 78 11.

Medelpads Schackförbund

Lund 1974

SVERIGEMÄSTARGRUPPEN

Nr 91 JUGOSLAVISKT

Magnus Wahlbom — Christer Niklasson

1. e4 d6 2. d4 Sf6 3. Sc3 g6 4. f4

Wahlbom spelar såvitt bekant alltid den här varianten mot jugoslaviskt, så Niklasson bör ha haft goda möjligheter att förbereda sig för detta viktiga parti, som spelades i tolfte rondan, då Wahlbom ledde turneringen på 8 1/2 poäng mot Niklassons 7 1/2.

4. — Lg7 5. Sf3 0—0 6. Ld3 Sc6 7. e5 dxe5 8. fxe5 Sd5 9. Sxd5 Dxd5 10. c3

Enligt teoretikernas nuvarande ståndpunkt det bästa draget. Svarts befrielsemöjlighet och motspel ligger i brytning på f6. Omedelbart 10. — f6 har emellertid sina skuggsidor på grund av 11. De2. 10. — Lg4 anses ge vit fördel efter 11. h3. Niklasson väljer den modernaste fortsättningen.

10. — Le6 11. 0—0 Tad8

Detta är ett viktigt ögonblick. Med sitt följande drag försvarar vit genomförandet av f6. Å andra sidan kunde svart inte gärna utan åtgärder invänta Sg5. 11. — f6 går inte för 12. c4 Dd7 13. d5 Sb4 14. Le2 Lf5 15. e6 Dd6 16. Sd4 Dc5 17. Le3.

12. Lf4! Dd7 13. De1 Ld5

Svart fruktar 13. — f6 14. exf6 exf6 15. Dg3.

14. Se5

Med 14. Dg3 hade vit fördröjt svarts befrielsemanöver avsevärt. Men textdraget är skarpt. 14. — h6 15. e6 är inte spelbart för svart (15. — fxe6 16. Lxg6 hxe6 17. Lxg5) och åtgärder måste till mot det hotande Dh4.

14. — Dg4 15. Df2 f6

16. exf6

På genast h3 kan svart inte spela som i parti-fortsättningen 16. — Dd7 17. Sxh7 Kxh7 18. Dh4† Kg8 19. Lxg6. Men 17. — fxe5 18. Dh4 Txf4 19. Txf4 exf4 20. Lxg6 e5 klarar svart. Mera oklart är däremot 18. Sxf8 Txf8 19. Dh4 Txf4 20. Txf4 exf4 21. Lxg6 liksom 18. Sxf8 Txf8 19. dxe5 g5.

16. — exf6 17. h3 Dd7 18. Sxh7 Kxh7 19. Dh4† Kg8 20. Lxg6 Lh8 Remi

Remibeslutet motiveras av draguppreppningen 21. Lh6 Lg7 22. Lf4 Lh8. Det är förklarligt att Wahlbom med hänsyn till poängställningen inte ville ta de risker ett vinstförsök skulle innebära. Men nog hade svart haft svåra problem efter 21. Lh6 Lg7 22. Tf4. 27. — Se7 besvaras med 28. Lc2, 27. — f5 med 28. Lg5 och 27. — Le6 med 28. Te1.

Efter att ha granskat det här partiet och några andra måste man ifrågasätta om varianten verkligen är spelbar för svart.

Anm för TfS
av E. Åhman

Nr 92 SPANSKT

Magnus Wahlbom — Anton Fridh

1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. Lb5 a6 4. La4 Sf6 5. 0—0 Le7 6. Te1 b5 7. Lb3 0—0 8. c3

Wahlbom fruktar till skillnad från flertalet inte Marshallvarianten. Flera sätt finns att undvika det chansrika bondeoffret, det vanligaste är kanske 8. d4, ett drag som dock knappast ger vit någon spelöppningsfördel.

8. — d6 9. h3 Sa5 10. Lc2 e5 11. d4 Dc7 12. Sbd2

Bägge spelarna har uppträtt synnerligen sällsynta. Svart står nu vid skiljevägen och kan spela den gamla fortsättningen 12. — Sc6, den moderna 12. — Lb7, den numera som vederlagd betraktade 12. — Td8, den litet lättvindiga 12. — cxd4 och något av de ovanligare försöken 12. — g6 eller 12. — Te8 men väljer

12. — Ld7 13. dxe5

Vanligare är 13. Sf1 för att så länge som möjligt bevara spänningen i centrum. Här har också spelats det mindre goda 13. b4 cxb4 14. cxb4, varpå svart bäst fortsätter med 14. — Sc6 15. a3 Tac8 16. Lb3 exd4.

13. — dxe5 14. Sf1 Tad8 15. De2 Tfe8 16 Lg5 Sh5

Svart, som efter 16. — Sc4 väl inte skulle ha några allvarigare svårigheter, väljer frivilligt komplikationer.

17. Sh2 L×g5?

Ger vit överlägset spel. Löparparet har ringa värde mot den elastiska angreppsställning som vit nu kan etablera. Bäst var 17. — g6.

18. D×h5 Le7 19. Se3 Lf8

19. — Le6 synes vara att föredraga. T ex 20. Sd5 L×d5 21. e×d5 g6 eller 20. Sf5 Lf8 eller 20. Shg4 Sc4 21. S×c4 L×c4 22. D×e5 D×c5 23. S×e5 Td2 24. S×c4 b×c4 25. La4 Tb8.

20. Sd5 Db8 21. Sg4 L×g4 22. h×g4 Sc4 23. Lb3 Sd6

Ej 23. — S×b2 24. Tab1 Sd3 25. Te3 Sf4 26. S×f4

24. Te3 Te6 25. g5 c4 26. Lc2 Se8 27. b4 Tg6 28. a4 h6 29. Tg3 h×g5 30. T×g5 T×g5 31. D×g5 f6

Svarts ställning är svår med damen bunden till gardering av e5 samtidigt som vit hotar att slå upp a-linjen. Men textdraget försvagar avgörande de vita fälten kring kungen. Relativt bäst, om än kanske otillräckligt, var nog 31. Ld6 för att fortsätta försvaret med Td7.

32. Dg6 Db7 33. a×b5 a×b5 34. Ta5 Ta8 35. T×a8 D×a8 36. g3 Dd8 37. Ld1 uppg.

Vits sista drag är ovanligt vackert. Det finns inte något rimligt försvar mot Lg4.

Slutställning

Anm. för TfS av E. Åhman

Nr 93 HOLLÄNSKT

Felix Nordström — Christer Niklasson

1. d4 f5 2. g3 Sf6 3. Lg2 g6 4. Sf3

En annan metod är att med c4, Sh3, f3 och e4 stärka kontrollen över de vita centralfälten e4, d5 och e6.

4. — Lg7 5. 0—0 6. c4 d6 7. Sc3 c6 8. d5

Enklare och naturligare förefaller 8. Dc2 för

att metodiskt fortsätta pjäsutvecklingen och förbereda framstötten e4.

8. — e5 9. d×e6 L×e6 10. Dd3 Sa6 11. Lf4 Se4!?

Ett chansrikt bondeoffer som vit måste antaga, eftersom bonden c4 annars faller efter Sac5.

12. S×e4 f×e4 13. D×e4 Sc5 14. Dc2 Lf5 15. Dd2?

15. Dd1 är betydligt bättre. Svart kan inte slå på b2 för L×d6, på 15. — Se4 finns 16. Sd4 och på 15. — Db6 16. L×d6 Tfd8 17 L×c5 D×c5 18 Db3 är det väl frågan, om svart har ersättning för sina två minusbönder.

15. — Se4 16. De3 Te8 17. Da3 Db6 18. Lc1

Är inte detta att erkänna litet för mycket? Med 18. Le3 skulle vit ge bonden åter men kunna bjuda ett aktningvärt motstånd.

18. — d5! 19. Db3? Sc5 20. Da3

20. D×b6 a×b6 med hotet Sb3.

20. — Tad8 21. c×d5 c×d5 22. Le3 d4 23. Lg5 Tc8 24. b4

På 24. Te1 avgör 24. — d3. T ex 25. Le3 T×e3 26. f×e3 L×b2.

24. — Se4 25. Tac1 Sc3 26. Kh1 T×e2 27. Ld2 h6 28. Db2 Le4 39. Tfe1 Dc6

Rune Strand anger i Expressen 29. Tf8 som bättre och menar, att vit efter textdraget kan klara sig genom 30. Db3† för att på 30. — Ld5 spela 31. S×d4. Vidare rekommenderar Strand efter 30. — Kh7 31. b5 T×e1† 32. L×e1 Df6 33. Sh4. Men nog har svart vinstställning efter 33. — Td8. På 34. L×e4 S×e4 hotar d-bonden att snabbt avancera, 34. L×c3 L×g2† jämte d×c3 ger svart angrepp på första eller andra raden och på 34. f3 Ld5 35. Dc2 hotar svart pjäsvinst med g5. Fribonden är och förblir en avgörande faktor.

30. T×e2 L×f3 31. L×c3 L×g2† 32. Kg2 d×c3 33. Db3† Kh7 34. Te3 Lh3 35. f3 Db6 36. Uppg.

Anm. för TfS av E. Åhman

Nr 94 GRÜNFELD

Hans Ek — Gunnar Dahlin

1. d4 Sf6 2. c4 g6 3. Sc3 d5 4. Lg5

Ett av de ovanligare spelsätten, mindre tillämpat för att det är bra än därför att det inte är så utforskat.

4. — Se4

Pachman förser draget med utropstecken och uppger att allt annat är sämre.

5. Lh4

Här rekommenderar Pachman 5. c×d5 S×c3 6. b×c3 D×d5 och förklarar att 5. S×e4 är sämre. Textdraget nämns inte ens, men det har ofta spelats under de senaste åren.

5. — S×c3 6. b×c3 Lg7 7. e3 c5 8. Sf3 Sc6 9. Le2 d×c4

Svart ger sig nu in på ett intressant försök att rycka åt sig initiativet. Möjligen har han i sina förhandsberäkningar förbisett vits tolfte drag. 9. — 0—0. 10. 0—0 d×c4 11. L×c4 c×d4 12. c×d4 Sa5 13. Le2 Le6 leder till lika spel.

10. L×c4 c×d4 11. c×d4 b5

12. L×f7†

Ett energiskt vederläggningsförsök, som svart inte lyckas komma tillrätta med. Andra drag som 12. Lb3 eller 12. Le2 ger inte vit mer än på sin höjd lika spel.

12. — K×f7 13. Sg5†

13. Db3† Ke8 14. Sg5 Tf8 15. 0—0 Tf5 tycks inte leda någon vart.

13. — Ke8?

Efter 13. Kg8 är det svårt att finna någon fullgod fortsättning för vit. 14. Df3 besvaras med 14. — De8 och på 14. Db3† spelar svart 14. — e6. Om nu 15. S×e6 Da5† 16. Kf1 Da4! med tvingande dambyte och om 15. 0—0 så helt enkelt 15. — Dd5.

14. Df3 Kd7 15. Te1 Db6

15. — Lb7 16. Dh3† Ke8 17. Se6

16. Dd5† Ke7 17. 0—0 Kb7 18. Se4! Td8 19. Df7 Lh8 20. d5 Se5 21. D×e7† Td7 22. Sc5† Kb8 23. S×d7† L×d7 24. Lg3 Kb7 25. L×e5 uppg.

Anm för TfS av U. Nyberg och E. Åhman

Nr 95 VOLGAGAMBIT

Per Inge Helmertz — Konstanty Kaiszauri

1. d4 Sf6 2. c4 c5 3. d5 b5 4. a4 b4 5. Sd2 e5 6. e4 d6 7. Sg3 g6 8. Le2 Sh5 9. g3 Le7 10. b3 f5

11. S×e5 Sf6 12. Sd3 S×e4 13. S×e4 f×e4 14. Sf4 Lf6 15. Ta2 0—0 16. 0—0 Le5 17. Lg4 Sa6 18. Le6† Kh8 19. Dg4 Tf5 20. Te1 Sc7 21. L×c8 T×c8 22. T×e4 Df6 23. Tae2 Se8 24. Sd3 uppg.

Nr 96 ALJECHINS SPELÖPPNING

Tom Wedberg — Christer Niklasson

1. e4 Sf6 2. e5 Sd5 3. Df3 e6 4. Lc4 Sb6 5. Lb3 Sc6 6. Dg3 Sd4 7. Sf3 Sf5 8. Df4 d6 9. d4 d×e5 10. d×e5 Sd5 11. De4 Le5 12. Lg5 Dd7 13. Sc3 c6 14. 0—0 b5 15. Tad1 Lb7 16. Dd3 h6 17. Se4 h×g5 18. S×c5 De7 19. L×d5 0—0—0 20. Da3 c×d5 21. D×a7 d4 22. S×b7 D×b7 23. Dc5† Kb8 24. S×d4 Td5 25. Sc6† Kc7 26. T×d5 e×d5 27. Sa5† uppg.

Nr 97 RYSKT PARTI

Leif Fredriksson — Hans Ek

1. e4 e5 2. Sf3 Sf6 3. S×e5 d6 4. Sf3 S×e4 5. d4 d5 6. Ld3 Le7 7. 0—0 Lg4 8. Te1 Sc6 9. c3 Sf6 10. Lg5 0—0 11. Sbd2 Tb8 12. Dc2 h6 13. Lh4 Te8 14. Te3 L×f3 15. T×f3 Sh5 16. Lg3 Lf6 17. Sf1 Se7 18. Se3 Kh8 19. Sg4 Sg8 20. Le5 Te7 21. Tf1 De8 22. h3 L×e5 23. S×e5 g5 24. T×f7 T×f7 25. Lg6 Sf4 26. L×f7 Dd8 27. Kh2 Df6 28. g3 Se6 29. L×e6 D×e6 30. f4 uppg.

Nr 98 SICILIANSKT

Kjell Krantz — Peter Karlsson

1. e4 c5 2. Sc3 e6 3. Sge2 Sc6 4. g3 d5 5. e×d5 e×d5 6. Lg2 Sf6 7. d3 d4 8. Se4 S×e4 9. L×e4 Lg4 10. f3 Lh5 11. Sf4 Lg6 12. L×c6† b×c6 13. De2† Le7 14. S×g6 h×g6 15. Lg5 f6 16. Ld2 Kf7 17. 0—0 Te8 18. f4 Dd7 19. f5 Ld6 20. Dg4 g×f5 21. T×f5 Te7 22. Taf1 Le5 23. Dh5† Kg8 24. Dg6 De8 25. Dg4 Dd7 26. b3 Td8 27. h4 g6 28. h5 Tg7 29. h×g6 De8 30. Lf4 T×g6 31. Df3 De6 32. L×e5 f×e5 33. Te1 Te8 34. Te4 Kh7 35. Th4† Kg7 36. Tfh5 uppg.

Nr 99 GRÜNFELD

Felix Nordström — Dan Hansson

1. d4 Sf6 2. c4 g6 3. Sc3 d5 4. Sf3 Lg7 5. e3 0—0 6. Ld2 d×c4 7. L×c4 a6 8. Tc1 Sc6 9. 0—0 Dd6 10. h3 e5 11. d×e5 S×e5 12. S×e5 D×e5 13. Df3 Lf5 14. D×b7 Tab8 15. D×a6 T×b2 16. Le1 L×h3 17. g×h3 Dg5† 18. Kh1 Dh4 19. Kg2 Sg4 20. Se2 Le5 21. Dc6 Dg5 22. Kh1 Sh2 23. f4 Dh5 24. K×h2 T×e2† 25. L×e2 D×e2† 26. Tf2 uppg.

Nr 100 KUNGSINDISKT

John Ljungdahl — Anton Fridh

1. Sf3 Sf6 2. c4 g6 3. Sc3 Lg7 4. e4 d6 5. d4 0—0 6. Le2 Lg4 7. 0—0 Sc6 8. Le3 Sd7 9. d5 Sa5 10. Sd4 L×e2 11. D×e2 Se5 12. b3 c5 13.

dxc6 Sxc6 14. Tad1 Da5 15. Sa4 Tfc8 16. f4 Sxc4 17. Sxc6 Txc6 18. Td5 Db4 19. Ld4 Dd2 20. Dxd2 Sxd2 21. Te1 e6 22. Lxg7 exd5 23. exd5 Tc2 24. Lf6 Tac8 25. Te7 Kf8 26. h4 b5 27. Uppg.

Nr 101 KATALANSK DAMGAMBIT

Peter Karlsson — John Ljungdahl

1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. g3 d5 4. Lg2 dxc4 5. Sf3 a6 6. 0—0 e5 7. dxc5 Dxd1 8. Txd1 Sc6 9. Sa3 c3 10. bxc3 Lxc5 11. Sd4 Ld7 12. Tb1 0—0 13. Se4 Sd5 14. Sb3 b5 15. Sxc5 bxc4 16. Lxd5 exd5 17. Lf4 f6 18. Sb7 Tdf8 19. Txd5 g5 20. Sd6† Kd8 21. Le3 Se5 22. Tb7 Ke7 23. Sxc4 Sxc4 24. Tdxd7† Ke6 25. Ld4 h5 26. Te7† Kd6 27. Tbd7† Kc6 28. Tc7† Kd6 29. Lc5† Kd5 30. e4 matt

Nr 102 JUGOSLAVISKT

Bengt Ekenberg — Christer Niklasson

1. f4 g6 2. Sf3 Lg7 3. e4 d6 4. d4 Sf6 5. Sc3 0—0 6. e5 Sfd7 7. Lc4 Sb6 8. Lb3 Sc6 9. 0—0 Sa5 10. De2 e5 11. dxc5 dxc5 12. Db5 Sxb3 13. axb3 Lf5 14. Tf2 Dc8 15. Le3 Sd7 16. Td2 a6 17. De2 b5 18. Tad1 Ta7 19. Df2 Tb7 20. Sh4 Lg4 21. Ta1 Dc6 22. h3 Le6 23. Df3 Tc8 24. Sd5 Kf8 25. Tad1 Lxd5 26. Txd5 g5 27. Txc5 Dxc5 28. Lxc5 Sxc5 29. Sf5 Tbc7 30. Dh5 Tc6 31. Dxc5 uppg.

MÄSTARKLASSEN

Nr 103 BENONI

Peter Ekelund — Harry Schüssler
LASK Limhamns SK

1. d4 Sf6 2. c4 c5 3. d5 e6 4. Sc3 exd5 5. cxd5 6. Sf3 d6 7. g3 Lg7 8. Lg2 0—0 9. 0—0 Sbd7 10. Dc2 De7

Ett ganska ovanligt drag. Oftare förekommer 10. — a6 11. a4 Te8 jämte Dc7 men detta spelätt besväras av manövern Sf3—d2—c4.

11. a4

På 11. e4 skulle 11. — b5 vara obehagligt men 11. Sd2 Se5 12. Sde4 Lf5 13. Lg5 kunde leda till intressanta förvecklingar.

11. — b6 12. Sd2 Se8 13. Sc4 Se5 14. Sxc5 Dxc5 15. a5

Underlättar svarts spel. Efter 15. f4 De7 16. e4 Lb7 eller Tb8 17. Ld2 jämte Tae1 är svarts tillvaro långt ifrån problemfri.

15. — Tb8 16. axb6 axb6 17. Lf4 Df6 18. h4

För att trygga löparpositionen på f4, men det är svårt att förstå varför inte svart omedelbart svarar med 18. — b5.

18. — Tb7 19. e4 De7 20. Tfe1 f6 21. Sb5 Ld7 22. Lf1

22. — g5!

Ett viktigt delmål har nåtts. Trycket mot d6 reduceras och motspel på kungsflygel inleds. Vit kan inte gärna gå in på 23. Ld2 gxh4 24. gxh4 f5.

23. hxg5 fxg5 24. Ld2 Lxb5 25. Lxb5 Ld4 26. Le3 Le5 27. Lc6 Tb8 28. De2 Sg7 29. Ta2 Df6 30. Ta7 Dg6 31. Te7 g4 32. Ld7 Tf3 33. Txc7†

Det hotade Lxc3 och på 33. Kg2 följer 33. — Sh5.

33. — Lxc7 34. Le6† Kh8 35. Lf4 Ld4 36. Lxd6 Td8 37. Lf4 Txf4 38. gxh4 g3 39. Lg4 gxh4 40. Kf1 fxe1D† 41. Uppg.

Anm. för TfS
av E. Åhman

Nr 104 MODERN BENONI

Gert Svensson Ulf Nyberg
S S Allians, Skänninge SK Kamr. Gbg

1. d4 e6 2. c4 c5 3. d5 exd5 4. cxd5 d6 5. Sc3 g6

Den av svart valda dragföljden avsåg att undvika den s.k. Tajmanovvarianten (som uppkommer efter 1. d4 Sf6 2. c4 c5 3. d5 e6 4. Sc3 exd5 5. cxd5 d6 6. e4 g6 7. f4 Lg7 8. Lb5†) 6. e4 kan nu besvaras med 6. — Lg7 7. f4 Se7(!)

6. Sf3 Sf6 7. Lf4 a6

Undviker det svårbehandlade 7. — Lg7 8. Da4†

8. a4 Lg7 9. e4 0—0 10. Le2 Lg4 11. 0—0 Te8 12. h3?

Vit hoppar rätt in i "Fischer-fällan" som även efter detta parti måste betraktas som en fälla. Bättre alternativ är såväl 12. Dc2 som 12. Sd2(!). Om vit vill framtvunga byte på f3 bör han göra det redan i 11:e draget.

12. — Sxc4 13. hxg4

Partiet Uhlmann—Fischer, Mallorca -70 (som alla skadeglada åskådare tycktes känna till) fortsatte 13. Sxc4 Txc4 14. Lg5 De8! 15. Ld3 Lxf3 16. Dxf3 Tb4 och nu gav 17. Tfe1 (i stället för partidraget 17. Tae1?) vissa "sprat-telchanser" (Ba4 är garderad).

13. — Lxc3 14. Db3!

I denna variants stamparti : Vladimirov—Yudovitch junior, 1954!) följde sämre 14. bxc3?

14. — Lb4

Kritiserat av bl.a. Gert Svensson, men det konsekventa draget. 14. — Lg7 15. Dxb7 Sbd7 16. Ld3 Sf6 spelades i ett parti Brinck-Claussen—Minic från 1971, som slutade remi (fällan tycks ha attraktionskraft!)

15. Ld3

En kritisk ställning. Dansken Steffen Zeuthen har gett ut en ganska färsk monografi över modern Benoni (en veritabel telefonkatalog på c:a 500 sidor med bl.a. 860 partier!) där han anger 15. — Df6 utan några kommentarer.

Draget är närliggande och var det första som dök upp i skallen. Under partiet tyckte jag att 16. Ld2 såg obehagligt ut, men efter 16. — Sd7! 17. Lxb4 cxb4 18. Dxb4 Sdc5 ev. följt av a5 har svart ett förnämligt spel. Det bästa är förmodligen 16. Le3, för att utnyttja att Se4 saknar goda reträttfält (efter Dc4 el. Dc2) Detta hade också Gert Svensson tänkt spela.

Svarts bästa drag är säkerligen 15. — Sd7! Därefter har vit knappast någon kompensation för bonden, t.ex. 16. Lxc4 Txc4 17. Lxd6 (?) St6! (under partiet tittade jag bara på 17. — Txc4) med svart fördel, eller. 16. Dc4 f5 17. gxh5 gxh5. Efter 45 minuters betänkande kom:

15. — Sf6 16. Sh2 De7?

16. — Sbd7 är mycket bättre. Bonden är ju tabu p.g.a. Sb6

17. g5 Sh5 18. Le3 f5 19. gxh6 Dxf6

Det är säkrare att slå med springaren.

20. Sg4 Dh4?

Förlorar ett mycket viktigt tempo. 20. — De7 var bjudet.

21. Dc4!

Detta hade svart föbisett.

21. — De7 22. Sh6 Kg7

Det bästa. 22. — Kh8 23. Lg5!, 22. — Kf8 23. g4

23. Dg4 Sf6 24. Dg3 Kh8

Detta är det bästa draget och inget förbiseende, som en del trodde. Att svart förlorar tillbaka bonden är bara en konsekvens av hans föregående inexakta spel.

25. Dxd6 Sbd7?

Dambyte vore bättre. Efter 25. — Dxd6 26. Sf7† Kg7 27. Sxd6 Td8 måste vit spela 28. Se4, som efter 28. — Txd5 leder till ett mycket oklart spel. Vit kan inte spela 28. Sxb7? p.g.a 28. — Td7 29. Sxc5 Lxc5 30. Lxc5 Txd5 (angivet av Gert Svensson)

26. Dg3 Sxd5

Ett riskabelt bonderov i tidsnöd, men vits d-bonde hotade att bli farlig.

27. Lg5 Dg7 28. Lc4 S7b6 29. Lxd5 Sxd5 30. Tad1 Te5??

Svart hade märkligt nog fortfarande kunnat bjuda motstånd med 30. — Sf6

31. Dxe5 uppgivet.

Anm. för TfS
av Ulf Nyberg

OLDBOYS

Nr 105 FRANSKT

Ivar Jansson K E Gannholm
Västerås SK Burs SK

1. e4 e6 2. d4 d5 3. exd5 exd5 4. Ld3 f5 5. f4 Sf6 6. Sf3 Le7 7. 0—0 0—0 8. Se5 Sc6

I ca 15 år har jag nästan alltid spelat detta motspel i franskt, så på Gotland kallas det för Gannholms motspel.

9. c3 Sxc5 10. fxc5 Se4 11. Le3 Lg5 12. Lxc5 Dxc5 13. De2 Le6 14. Sa3 c6 15. Sc2 Tad8 16. Se1 Dh6 17. Td1 g5 18. g3 Td7 19. Sg2 Tdf7 20. Lxe4 dxe4 21. c4 f4 22. gxh4 Lgxf4 23. d5 f3

Skruvnen börjar dras åt.

24. Dxe4 Lh3 25. e6 Tg7 26. Tf2

Om 26. e7, så 26. — Txc2† 27. Kh1 Txc2† 28. Kxh2 Lf5†.

26. — Lxc2 27. e7 Te8 28. d6 Dg5 29. Uppgivet.

Anm för TfS
Av KE Gannholm

Nr 106 OREGELBUNDET

K E Gannholm Karl Y Johannesson
Burs SK SS Manhem

1. d4 e6 2. f4 c5 3. e3 b6 4. Sf3 Sf6 5. Le2 Le7

6. 0—0 0—0 7. Se5 Lb7 8. Lf3 d5 9. c3 Se8 10. Sd2 f6 11. Sg4 Sd6 12. Del f5

Svart har kommit klart bättre ur spelöppningen och kunde väl nu enklast ha befäst sin fördel med 12. — Sd7 jämte Tc8.

13. Se5 Sd7 14. S×d7?

Ger svart ett ännu bekvämare spel, men i vits stela ställning var det ont om goda drag.

14. — D×d7 15. g3 g5!

Klart för attack! Svart har alla pjäser i spel, vit knappast någon.

16. b3 Tac8 17. Le2 g×f4 18. g×f4

Eller 18. e×f4 Se4.

18. — c×d4 19. c×d4 Kh8 20. Kh1 Tg8 21. Sf3 Lf6 22. La3 Se4 23. Ld3 Tg7 24. Se5 L×e5 25. f×e5 Tg8 26. De2 Df7 27. L×e4 d×e4! 28. Tg1

28. — f4!

Detta är dödsstöten. Man har här ett exempel på fördelen av olikfärgade löpare i angreppsställningar

29. T×g7 D×g7 30. Df2 Dg4! 31. Le7 h5 32. Tg1 Df3! 33. D×f3 e×f3 34. T×g8† K×g8 35. e4 L×e4 36. Kg1 Kf7 37. Lg5 Kg6 38. L×f4 Kf5 39. Lc1 Ld5 40. Kf2 Ke4 41. Lb2 Kd3 42. Lc1 b5 43. a3 Kc2 44. Le3 K×b3 45. Uppgivet.

Anm fö TfS
av E. Åhman

JUNIORER

Nr 107 JUGOSLAVISKT

Anders Wengholm
Alingsås SS

Lazlo Erdes
Tranås SS

1. e4 d6 2. d4 Sf6 3. Sc3 g6 4. f4 Lg7 5. Sf3 0—0 6. Ld3

Vanligare 6. Le2 c5 7. d×c5 Da5.

6. — Sc6

Till utjämning anses leda 6. — Sbd7 7. 0—0 e5 8. f×e5 d×e5 9. d×e5 S×e5 10. S×e5 Dd4†.

7. e5 d×e5 8. f×e5 Sd5 9. S×d5 D×d5 10. c3

10. c4 Dd8 11. Le3 Lg4 jämte ev Sb4 och c5 är inte bra för vit.

10. — f6

Bättre 10. — Lg4 eller 10. — Le6. Se partiet Wahlbom—Niklasson i SM-gruppen.

11. De2 Dd8 12. Lc4† Kh8 13. e6 Sa5 14. 0—0 S×c4 15. D×c4 c6 16. Te1 Dd5 17. De2 b5

Det finns knappast några förnuftiga drag längre.

18. b3 Dd6 19. g3 Lb7 20. Lf4 Dd8 21. c4 a6 22. Tad1 Db6 23. Td3 Tad8 24. Ted1 Tfe8 25. Kg2! Lf8 26. h4! Lc8 27. h5 g6

Eftersom tornen inte kan komma till undsättning går inte heller 27. — Kg7 28. h×g6 h×g6 29. De4 jämte Sh4.

28. L×g5 f×g5 29. S×g5 L×e6

Eller 29. — Lg7 30. Dg4

30. D×e6 Td6 31. Sf7† uppgivet.

Anm. för TfS
av E. Åhman

MENORCA 1974

Nr 108 DAMGAMBIT

Ornstein — Hamann

1. d4, d5, 2. e4, c6, 3. Sf3, Sf6, 4. Sc3, e6, 5. Lg5, d×c4, 6. e4, b5, 7. e5 h6, 8. Lh4, g5, 9. e×f6, g×h4, 10. Se5, D×f6, 11. Le2, Sd7, 12. S×c6, Lb7, 13. Lf3 a6, 14. 0—0, Lg7, 15. g3, L×c6, 16. L×c6, Td8 (bättre 0—0—0), 17. Se4, D×d4, 18. Dg4, h5, 19. D×h4, Db6, 20. Tad1! Dc7, 21. Sd6†, Kf8, 22. Sb7, Lf6,

23. T×d7! T×d7, 24. D×f6, D×c6, 25. D×h8†, Ke7, 26. Sa5, Df3, 27. h4, Td2, 28. De5, Td5, 29. Dc7†, Kf6, 30. Sc6, Kg7, 31. Se7, Td2, 23. Db8, Kf6, 33. Df8, Td7, 34. Te1, Dg4, 35. Sg8†, Kg6, 36. Dh6†. Svart gav upp.

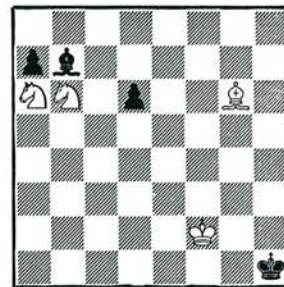
Red. A. Hildebrand, Uppsala och P. Perkonjoja, Turku.

Originalbidrag och lösningar till Pauli Perkonjoja, Parolastigen 12 B 20, SF-20360 Abo 36, Finland.

Dom i TfS Studieturnering 1973

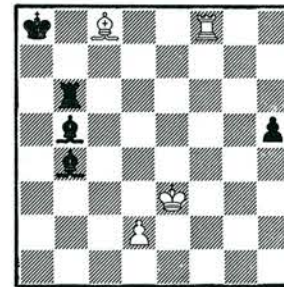
Domare: G. Kasparjan

1648
C. Jonsson
1 Pris

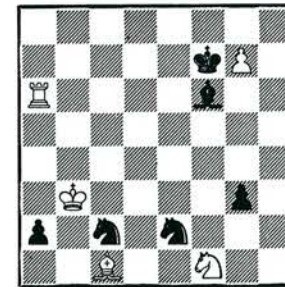
Vinst

1651
H. Källström
2 Pris

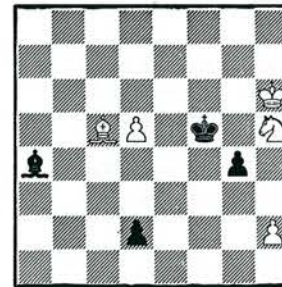
Remi

1646
S. Rätty & R. Kauranen
3 Pris

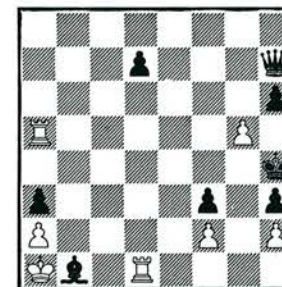
Remi

1660
J. Ulrichsen
4 Pris

Remi

1653
I. Kovalenko
5 Pris

Remi

Domarberättelse

I årsturneringen 1973 deltog 24 originalstudier. En del av dessa föll dock bort sedan lösarna påpekat en rad inkorrektheter. Bl.a. utgick 1649 av S. Belokonj, som hade bilösningen 1. Kd4. Studien kan lätt repareras, men frågan är om det lönar sig att göra det. Spelet har redan förekommit i studier från det gångna seklet. 1650 av Breider har bilösningarna 1. Lc5 och 1. Lb2. 1658 av Sevcik har bilösningen 1. Tb5† Kh4 2. Tg1 L×g1 3. Sg6† Kg4 4. Se5† och 5. Sd3†; och hans 1659 bilöses med 1. Te1 Sf2† 2. Kh4 c1D 3. g4† S×g4 4. Le4† K×f4 5. Sg6†. Koppelomäkis 1661 är olöslig efter 1. Tcd4 Lc8† 2. Ka7 Lg5! (hot 3. — Le3)=. 1663 av Komai bilöslig med 1. Sh6 Sd8 2. Lg5 T×h6† 3. L×h6 Se6 4. h3 Sf8† 5. Kf5! och

vinner. I 1675 av Kabiev finns bilösningen 1. Kh4 Kf7 2. g5 Ld3 3. g6† L×g6 4. hg† K×g6 5. Kg4 osv. med vinst. 1674 av Maksimovskih hade tidigare publicerats i Stella Polaris. Studien 1671 av A. Ericsson har en föregångare av G. Kasparjan, 1 Pr. "Schach-Echo" 1969/70 och slutligen faller 1673 av Hildebrand på 6. — Le5† 7. Kf3 Lc1 — se TfS 3/1974). Prislistan får därefter följande utseende.

1 Pris — C. Jonsson, Sverige för nr. 1648. Huvudvarianten lyder: 1. Sc4! L×a6 2. S×d6 Kh2 3. Lf5 Kh1 4. Le4/Lh3 Kh2 5. Lg2 Ld3! 6. Sf7 a5 7. Sh6 Le2 8. Sf5 a4 9. Se3 a3 10. K×e2 a2 11. Kf2 a1D 12. Sg4†.

Vid ett begränsat material L + S mot L + B lyckas vit genom skickliga manövrer skapa ett

mattnät eller vinna löparen. Aven bivarier-
na är av intresse.

2 Pris — H. Källström, Sverige för nr. 1651.
Lös.: 1. Th8 Tb8 2. T×h5 Le8 3. Th1! T×c8
4. Tal† Kb7 5. Tb1 Tc4 6. d3 Lg6 (6. — Th4
7. d4) 7. Tb2! (7. Tb3?) Th4 8. d4 Te4† 9.
Kd3†.

I en laddad situation för vits kung, torn och
bonde en uppfinningsrik kamp med svarts
överlägsna stridskrafter, som till slut resulterar
i remi.

3 Pris — S. Rätty & R. Kauranen, Finland
för nr. 1646. Huvudvarianten: 1. Ta7† Kg8 2.
Ta8† K×g7 3. S×g3 a1 D 4. T×a1 S×a1† 5.
Ka2 S×c1† 6. Kb1 Le5 7. Sf5† Kf6 8. Se3!
Ld4 9. Sd5† Ke5 10. Sb4! Lc3 11. K×c1 L×b4
12. Kb2 — remi.

En intressant studie med fint spel, som hade
fått en ännu högre utmärkelse om inte dess
huvudidé redan förekommit i en studie av
Kaznelson (3 Pr. i "New Statesman" 1971-72).

4 Pris — J. Ulrichsen, Norge för 1660. 1.
Sg3† Ke5 2. Ld6†! Kd4 3. Lc5†! Ke5 4. Ld6†!
K×d5 5. Sf1! d1 D 6. Se3† K×d6 7. S×d1
L×d1 8. Kg5 Ke5 9. Kh4 Kf4 10. h3 g3 patt!

En dynamisk studie med kombinationsrikt
spel, som avslutas med en känd pattställning.

5 Pris — I. Kovalenko, Sovjet för 1653. 1.
Td4† Le4 2. g6 De7! 3. g7 Df6 4. Td5 Df4 5.
Tc5 Df6 6. Td5 D×g7 7. Th5† Kg4 8. Te5 d5
9. Te×d5 Dg6 10. T×e4† D×e4 11. Tg5† samt
evig schack eller patt.

**1. Hed. omn. — A. P. Kusnetsov & A.
Motor**, Sovjet för nr 1665. Studiens författare
har under de senaste åren ägnat mycket tid åt
S-hjul, där K oupphörligen angriper S. Vinst-
studien uppstod förmodligen som resultat av
dessa rön. Studien avslutas med erövring av
den svarta damen.

2 Hed. omn. — H. Källström för nr. 1652.
En behaglig pattstudie, fast spelets slutskede
har förekommit otaliga gånger.

3 Hed. omn. — G. Nadarejshvili, Sovjet för
nr. 1664. Studien bygger på en syntes av kända
pattvändningar. Konstruktionen är lätt.

1 omn. — S. Belokonj för studien nr. 1662.

2 omn. — H. Källström för studien nr. 1672.

3 omn. — J. Sevcik för studien nr. 1657.

4 omn. — C. Jonsson för studien nr. 1645.

Ovanstående dom är preliminär och träder i
kraft om inga anmärkningar inkommit före den
1 december 1974.
Erevan, den 31 juli 1974.

G. Kasparjan
FIDE:s int. domare

TFS' redaktion tackar den prominente do-
maren för hans arbete. Vi lyckönskar samti-
digt alla pristagare och gläds åt att så många
nordiska alster fått höga utmärkelser.

Red.

SSKK

SSKK sammanträdde 14 juli 1974 i Lund, och
beslöt bl.a. att fortsätta utgivandet av resultat-
bulletinen i dess nya, utökade skick. Fr.o.m.
SM 75 höjs penningpriserna i SM-gruppen.

Den 15 juli hölls ett informationsmöte i
Lund. Där dryftades bl.a. portofrågan, de
långa postbefordringstiderna vid internationellt
spel, ranking av korr-spelare, och bestämmel-
serna om tidsöverskridning.

**CUP 72 FINAL vanns av Birger Wikström, Bo-
rås**, som därmed gör re-entré i SM-gruppen.

Pristagare i SSKK-turneringar:

2:29 1. Björn Wendtjö, Kiruna 2. Gösta Kjell-
ström, Västerås

2:42 1. Gunnar Lindstedt, Karlskoga 2. Bertil
Melander, Nordingrå

2:47 1. Kenneth Fahlström, Västervik

3:12 1. Lars Karlsson, Korskrogen 2. Stefan
Johansson, Mariestad

3:17 1. Torbjörn Israelsson, Lycksele 2. Mats
Westerling, Tumba

3:23 1. Ulf Sondell, Uppsala 2. Per Johans-
son, Järfälla

3:33 1. Göran Nilsson, Bara

3:36 1. — 2. Thomas Hansson, Ekeby och
Torsten Richardson, Saltsjöbaden

3:38 1. Hasse Gustavsson, Göteborg 2.—3.
Jan Wikander, Norsberg och Per Edlén,
Uppsala

Eric Arnlind har fogat en ny stor framgång till
sin meritlista genom att vinna den stora tyska
jubileumsturneringen. Segern ger honom en
plats i kommande VM-final.

Avgifter till de svenska turneringarna:

SM- och M-klassen (anmälan senast 15/9)	20:—
Klass 1 (åtta partier)	15:—
Klass 2, 7-mannagrupp (sex partier) ...	12:—
Klass 2, 4-mannagrupp (sex partier) ...	12:—
Klass 3, 7-mannagrupp (sex partier) ...	10:—
Klass 3, 4-mannagrupp (sex partier) ...	10:—

SSKK-bulletinen kostar för abonnemangsåret
1/7 -74 — 30/6 -75 (sex nummer: i månaderna
augusti, oktober, december, februari, april och
juni)

10:—
Postgiro 52052-8, A.E. Axelson, Box 6060,
580 06 Linköping.

Frimärkshörnet

I samband med schackolympiaden i Nizza har
republiken Mali gett ut ett prydligt märke i
valören 250 F. Motivet är ett schackbräde
med en del svarta och vita konstnärligt utfor-
made pjäser.

Piratlandet Fujeira har kommit med en ny
serie om 6 märken och ett block. Pjäser i vack-
ra färger på vackra bräden.

J. Mörby

??? PROBLEM

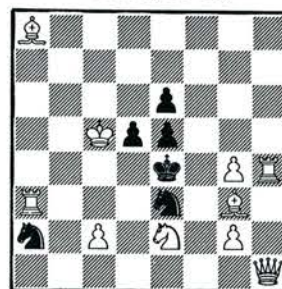
Bidrag och lösningar till
HILDING FRÖBERG,
Midgårdsvägen 8, S-136 44 Handen

13223. Tapani Tikkanen,
Iisalmi (Finland)

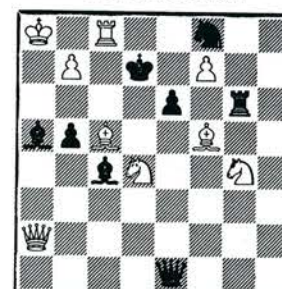
Matt i 2 drag

13224. Valentin Lider,
Moskva (USSR)

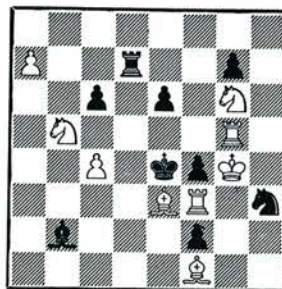
Matt i 2 drag

13225. Anders Lundström,
Vindeln (Sverige)

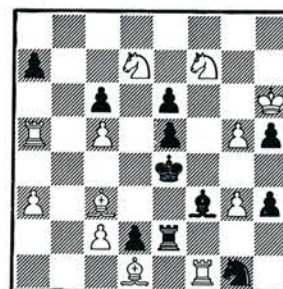
Matt i 2 drag

13226. Tapani Tikkanen,
Iisalmi (Finland)

Matt i 3 drag

13227. Miroslav Stosic,
Beograd (Jugoslavien)

Matt i 3 drag

13228. Ernst Jönsson,
Landskrona (Sverige)

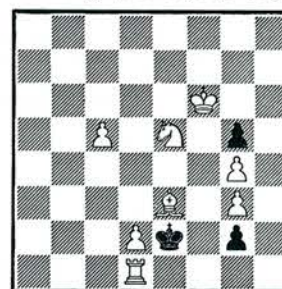
Matt i 3 drag

13229. Claude Goumondy,
Paris (Frankrike)

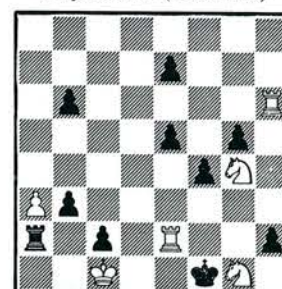
Hjälp matt i 2 drag
B) med Be6 på a5
C) med Be6 på e2
D) med Be6 på a3

**13230. Christer Jonsson &
Elof Wikström**,
Bandhagen/Älvsbyn (Sverige)

Hjälp matt i 3 drag
Skenspel

13231. W. Jörgensen,
Köpenhamn (Danmark)

Själv matt i 3 drag
Maximummer
Dragplikt

Lösningar till problemen 13155—13166, häfte 9.

13155 (Larsson) 1. Lb3 hot 2. Sd3; Ld4/Lf1/Sf4/Sf2/Td7. 2. Dxd4/Da1/gxf4/Th5/Sd7. Försök: 1. Lc4? Ld4! 1. La2? Lf1! 1. Lf5? Sf2! 1. Lg4? Sf4! 1. Lc8? Td7! 1. Lg8? Tf7! 1. Lxh3? Lxh3! 1. Dc4? Lf1! 1. Da2? Ld4! 1. Td6? Td1! Imponerande innehållsrik. En "skönhetsfläck" är Lg8 som borde ha undvikits (CJ). Det går väl bara genom att vrida ställningen, så att kungarna kommer på f7—e4, men då mister man var. cxb5 (red.). Fint förförelseproblem (CÅD).

13156 (Myllyniemi) 1. Sb4 hot 2. Lf4; Dxe4. 2. D×g1; Lxe4. 2. Sc2; Sxe4. 2. Dxc3. Försök: 1. Se7? Lxe4! 1. S5xc3? Sxe4! (Lxe4? 2. Dd2). 1. Se3? Dxe4! Schiffmannparader med tematiska förförelser. Ett mycket välgjort problem (LL).

13157 (Zavodny) 1. Dg6 hot 2. De4; Th3. 2. S5xh3; Txd6. 2. Tc4; Lf5. 2. Dxf5. Förspel: Th3 2. S1xh3; Txd6. 2. Lxd6; Lf5. 2. Txf5. Lyckat växelspel mellan dom vita springarna (CJ). God nyckel och intressanta mattförändringar (LL).

13158 (Apro) 1. Sxb4†, Kxe3. 2. Sc2; Kxe5. 2. h8D/L; Kc5. 2. Se6; Ld3. 2. Sc2. Försök: 1. Sxf4? Ld3! Bilöslig 1. Se6. Här borde ställningen kunnat förenklas och förbättrats med tanke på schackande inl. (CJ). Schack i inl. med tematisk betydelse har prövats förut, men det synes oss här omotiverat. Efter 1. Sxb4, Kxe5 borde ha följt 2. Sg5—f3 (red.).

13159 (Cheylan) 1. Dg8. Tråkigt inslag är Th3. Om Bc3 flyttas till c4 och Bd5 till c5 behövs inte Th3 (CJ).

13160 (Caponetti) 1. Se7 hot 2. Ld7. Ganska ointressant då poängerna helt saknas (CJ). Ja, på varje svart parad följer garduppgivning och detta är den enklaste av alla blottor (red.).

13161 (Rudenko) 1. Sd7 hot 2. Dd6, Txd6. 3. Txd6; Lh7. 2. Td2, Kxe4. 3. Tf4; Lxe4. 2. Tf4! —. 3. Td2. Förspel: Lh7. 2. Tf4! —. 3. Td2; Lxe4. 2. Td2, Ld3. 3. Tf4. Bilöslig 1. Sd2, Te7. 2. b4 och 1. Txe6, Lxe6. 2. Sc3/Sf6. Reciprok växling mellan förspel och lösning. Modern trea i god utformning (LL).

13162 (Asplund) Dragplikt. 1. T2a2, Sxd3. 2. Lxd3; Sxd5. 2. Lxd5; Sxe6. 2. dxe6; Sg6. 2. Kxg6; Sh5. 2. Kxh5; Sh3. 2. gxh3; Sxg2. 2. T×g2; Se2. 2. Txe2; exd3. 2. De4. Försök: 1. f8D/L? Sg6! 1. f8S? Sh5! 1. Tf2? exd3! 1. Ta1? Se2! En överraskande tempo-inl. (CJ). Springarhjul. Stor och svårlöst upp-gift (LL).

13163 (Myrhaug) 1. De5, men bil. 1. Lc7.
13164 (Stosic) S: 1. —, Kc3. 2. Sc6, dxc4. L: 1. Tc6, Ke3. 2. Se6, dxe4. B) S: 1. —, Ke3. 2. Se6, dxe4. L: 1. Te6, Kc3. 2. Sc6, dxc4. Allmänt vedertaget är detta en H-matt med skenspel. Vad är det då som motiverar A och B? (CJ). Ingenting! Författaren vill tydlig-

gen med sin formulering påvisa lösningen är ständigt pendlande efter svarts inl., vilket inte alltid är fallet i H-matter med skenspel (red.).

13165 (Jörgensen) 1. c3 hot 2. Dd7, Ke4. 3. Dd4, Lxd4; Td8. 2. a8S, Td6. 3. Tc5, Lxc5; Th6. 2. Sg2, Te6. 3. Dd4, Lxd4. Tyvärr är de logiska försöksdragen bilösningar! 1. a8S, Th6? 2. Td8, Td6. 3. Sb6, Lxb6. 1. Sg2, Te8? 2. Td8, Txd8. 3. Se3, Lxe3. Ej 1. Le7? Txc8! 2. Sg2, axb5!

13166 (Caponetti) 1. Lb4, c5. 2. Lc3, dxc3. 3. bxa4, Ld2. 4. La6, c4, men bil. med 1. Ld4 etc. 1. Lb6, axb5. 2. Lc2, Lb2. 3. La4, Lc3. 1. Lc2 etc. 1. Le2, Lb2. 2. Ld1, Lf6. 3. Lb4, axb5. 4. La4, Ld8. Totalt misslyckad.

Lars Göran Ribeck 50 år

Den 10 september detta år inträder Lars Göran Ribeck i femtioåringarnas led. Ribeck har sedan många år ägnat mycken tid åt schack, först som spelare och organisatör på klubb-nivå i SS Manhem och Göteborgs SS. Numera är han sekreterare i Göteborgs schackförbund, ledamot av riksförbundets styrelse och sedan ett år tillbaka redaktionschef i TFS. Med lugn, balans och iderikedom har Ribeck löst de många olika arbetsuppgifter som tilldelats honom. Hans vänner och arbetskamrater önskar honom god fortsättning.

Eric Uhlin

OMSLAGSDIAGRAMMET

Orang-Utang, Sokolskij eller Polsk öppning namnen är många men spelsättet ovanligt. Följande parti spelades i New York 1959:

Bernstein—Seidmann: 1. b4 Sf6 2. Lb2 e6 3. b5 a6 4. a4 axb5 5. axb5 Txa1 6. Lxa1 d5 7. Sf3 Le7 8. e3 Sbd7 9. Le2 0—0 10. 0—0 Se8 11. c4 Lf6 12. Sc3 dxc4 13. Lxc4 Sd6 14. Le2 b6 15. Sa2 Lb7 16. Lxf6 Dxf6 17. Sb4 Sde5 18. Sd4 Dg5 19. g3 Dh6 20. Dc2 Dh3 21. Sbc6 Kh8 22. Ta1 Sg4 23. Sf3 Dh5 (svart spelar på bondevinst då Le2 är ogarderad) 24. Ta4!

Diagramställning

24. — Sxh2? (nu kan 25. Th4 besvaras med 25. — Sxf3†, men det kommer annat) 25. Se5! Dxe2 (annars pjäsförlust) 26. D×h7†! Kxh7 27. Th4† Kg8 28. Se7 matt.

PRENUMERERA PÅ TFS

Allt i schack

Svenska Schackböcker

B.Larsen: Öppningsspel i schack	15:75
Kotov: Vägen till mästerskapet i schack	18:70
Lasker: Sunt föruft i schack	8:85
Keres/ Konsten att vinna i Kotov: schack	14:85
Hörberg: Schack för nybörjare	12:75
Westberg: Första schackboken	11:50
Westberg: Andra schackboken	11:50
Westberg: Slutspel i schack	11:50
Westberg: 101 spelöppningsfallor	5:10
Westberg: 99 andra spelöppningsfallor	4:65
Westberg: Schackhistoriens snabbaste partier	6:80
Ridala: Keres vinner	12:—
Ståhlberg: VM-Tal-Botvinnik 1961	6:50

Moms och porto tillkommer på priserna

STOCKHOLMS SCHACKFÖRLAG

Brännkyrkagatan 71 117 23 Stockholm
Tel: 08/69 42 37 Sommartel: 0764/273 90
Postgiro 55 08 86-6

Sällsynta årgångar!

De äldre årgångarna av TFS blir alltmer eftersökta. Därför gläder det oss nu kunna göra följande specialerbjudande till hjälp för samlare. Med reservation för mellanförsäljning erbjuds så länge lagret räcker:

1910 Alla nummer utom juni/juli	Kr. 12:—
1917 Nummer 2, 3, 4, 5, 6 och 11	Kr. 15:—
1918 Nummer 3—12 (alla utom 1 och 2!)	Kr. 15:—

Portofritt! Missa ej tillfället, de saknade numren kan dyka upp senare. Den fullständiga årgången 1918 är ytterst svåråtkomlig. Förhandsbetala på postgiro — ev. likvider, som inkommer efter slutförsäljning, retureras omgående.

Tidskrift för Schack

Box 7123, Postgiro 60 46 34-6 Göteborg 7

Utländsk schacklitteratur

NYHETER!

Dahlgrün, Königsgambit. Bd 1. Hamburg 1974. 240 sid. Hellin. (Ytterligare 3 bd skall utges).	31.50
Averbakh & Maizelis, Pawn endings. London 1974. X, 318 sid. Hård pärm. Beskr. not.	58.00
Brady, Bobby Fischer. London 1974. X, 435 sid., planschbl. Hård pärm. (Omfattande Fischer-biografi samt 90 analyserade partier) Beskr. not.	45.50
Harding, Counter gambit. 204 sid. Karton. Pocketformat. Alg. not.	19.30
Ganzo, Ajedrez 1973. Madrid 1974. 190 sid. Karton. (47 av 1973 års turneringar med resultattabeller och komment. valda. partier.) Beskr. not.	14.00
1974. Las Palmas. 102 sid. Illustr. Karton. Alg. not.	12.50
1973. Madrid. 80 Gran torneo intern. Madrid 1974. 211 sid. pl.-bl. Karton. (Officiell bok).	22.00
1972. Palma de Mallorca. 80 Gran torneo intern. Libro Offic. por Jorge Puig. Barcelona 1973. 211 sid. Illustr. Stor 8vo Karton. Vacker bok.	22.00

PERIODICA

The British chess magazine (Eng.) 8vo. 12 nr pr år. Förlagsband. Vol. 85(1965) - 90(1970). Pr vol.	29.70
91(1971)	32.40
92(1972)	36.90
93(1973)	42.70
Schach-Echo. (Tysk) 4to. 24 nr pr år.) Vackert förlagsbd. Jahrg. 30 (1972)	82.30
31 (1973)	82.30
(Euwes) Schach-Archiv (Tysk) 8vo Lösbladssatser. Jahrg. 16 (1967) - 22(1973). Pr Jahrg.	33.90
Lösbladspärm till Sch.-Archiv	8.70
Schack-Informator... Beograd. Stor 8vo. 2 delar pr år. Karton. Del I—XV Pr del	33.30
XVI—XVII Pr del	35.50
Senaste tillg. uppl. eller tryck levereras. — Del XVII inväntas i början av sept. Ur mitt antikvariska sortiment kan jag erbjuda bundna och obundna, nya och lästa exemplar av div. utländska tidskriftsårgångar. Begär offert!	
Porto och moms tillkommer	
UNO LINDE	
Box 14002	400 20 Göteborg

Schackspelare och schackklubbar

Varför köpa dyra och dåliga schackböcker, när det finns goda och billiga? Vi kan föreslå er t. ex. följande:

Kurt Richter SCHACKKAVALKAD I (inbunden, 158 sid.) **Kr. 15:—**

Kurt Richter SCHACKKAVALKAD II (inbunden, 158 sid.) **Kr. 12:—**

Ståhlberg SCHACK OCH SCHACKMÄSTARE 152 sid. **Kr. 15:50**

Hilderbrand/Ahlm GÖTEBORG 1971 (int.turn. 1—2. Andersson och Hort, 3. Spasskij osv.) **Kr. 15:—**

Hildebrand VM 1960 Tal-Botvinnik 70 sid. Omfattande kommentarer till varje parti. Övers. fr. ryska **Kr. 7:50**

Ridala KERES VINNER 124 sid. Keresbiografi och 55 av hans glanspartier. **Kr. 12:—**

Hultberg/Fröberg SVENSKA MINIATYRER I URVAL 232 problem i 2, 3 och flera drag. Det bästa som gjorts i Sverige på miniatyrproblems (högst 7 pjäser) område! **Kr. 14:—**

Jørgensen EN BONDE — FYRA VARIANTER Problemsamling av problem med svarta och vita bondedrag (Albino, Pickaninny, Allförvandling av bonde i D, T, L, S. **Kr. 14:—**

”Problems” SVERIGENUMMER 100 sid. problem, artiklar och ett komplett galleri av Sveriges nu levande problem- och studieförfattare med bild och biografi. **Kr. 13:50**

Vårt REA-erbjudande SM 1964 + SM 1966 + Int.turn. Uppsala och Krylbo 1966 (innehåller också alla partier fr. matchen Steinitz-Andersson 1966). **tillsammans Kr. 10:—**

SCHACHZENTRALE CAISSA
Box 323 751 05 Uppsala 1

SCHACKFILATELI

Till samlare av schackfilateli kan vi erbjuda.

1. **KOMPLETT SAMLING AV FRIMÄRKEN MED SCHACKMOTIV** (alla som utkommit 1948—1974 utom vissa länders spekulationsfrimärken, som inte noterats i frimärkskatalogen och betingar fantasipdiser). Samlingen innehåller 176 **ostämplade frimärken i hela serier** och 6 block (i en idrottsserie av Kuba finns t. ex. 1 schackmästare bland 30 idrottsmärken) vilket gör att värdet av samlingen mångdubblas och att de är begärliga även för icke speciellt schackmotivsamlare. Samlingen i fråga har nästan fördubblat sitt värde på bara 2 år! **Kr.1000:—**

2. Lösa kompletta serier stämplade och ostämplade (enligt vår nya speciallista för schackfilateli).

3. Förstadagsbrev och stämplor med schackmotiv.

4. Rariteter som vi kan erbjuda på specialbeställning (FDC = förstadagsbrev) OS Helsinki 1950, OS Dubrovnik 1952, Schachturnier Generalgouvernement (Polen) RADOM 1943, OS-Leipzig 1960, Badgastein 1948, Le Havre 1966 m. m.

5. Spekulative frimärksserier och inofficiella stämplor etc.

För nybörjarsamlare har vi ett **introduktionserbjudande**. Karta med diverse frimärken med schackmotiv c:a 20 st. **Kr. 30:—** och 10 st. brevkvert med schackstämplor **Kr. 30:—** (eljest c:a. Kr. 50:—).

SCHACHZENTRALE CAISSA
Box 323 751 05 Uppsala 1

VÄRLDSPAKET

Den rätta litteraturen för varje schackvän:

Tio intressanta nummer

av schacktidsskrifter från 10 olika länder
endast kr 10:—.

Alla från 1960- och 70 talen. Portofritt efter inbetalning till

TIDSKRIFT FÖR SCHACK

Box 7123 Göteborg 7 Postgiro 60 46 34-6